

Technická univerzita v Liberci

FAKULTA PŘÍRODOVĚDNĚ-HUMANITNÍ A PEDAGOGICKÁ

Katedra: Katedra tělesné výchovy
Studijní program: Ekonomika a management
Studijní obor: Sportovní management

**ŽENSKÝ BOX A JEHO ZAŘAZENÍ
NA OLYMPIJSKÉ HRY V LONDÝNĚ
V ROCE 2012**

**WOMEN'S BOXING AND ITS INCLUSION IN
THE 2012 OLYMPIC GAMES IN LONDON**

Bakalářská práce: *II-FP-KTV-414*

Autor:
Martina MÜLLEROVÁ

Podpis:

Vedoucí práce: PaedDr. Jindřich Martinec

Konzultant:

Počet

stran	grafů	obrázků	tabulek	pramenů	příloh
56	6	0	0	32	2

V Liberci dne: 25.4.2011

Čestné prohlášení

Název práce: Ženský box a jeho zařazení na Olympijské hry v Londýně v roce 2012
Jméno a příjmení autora: Martina Müllerová
Osobní číslo: P08000562

Byl/a jsem seznámen/a s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména § 60 – školní dílo.

Prohlašuji, že má bakalářská práce je ve smyslu autorského zákona výhradně mým autorským dílem.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval/a samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím bakalářské práce a konzultantem.

Prohlašuji, že jsem do informačního systému STAG vložil/a elektronickou verzi mé bakalářské práce, která je identická s tištěnou verzí předkládanou k obhajobě a uvedl/a jsem všechny systémem požadované informace pravdivě.

V Liberci dne: 25. 04. 2011

Martina Müllerová

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat vedoucímu mé práce PaedDr. Jindřichu Martincovi, za trpělivost a důvěru. Dále bych chtěla poděkovat především Martině Schmoranzové za to, že mi věnovala čas na rozhovor a poskytla mi svůj sportovní životopis. Ze stejného důvodu chci poděkovat i Evě Líškové. Informace od těchto dvou bojovnic mi velice pomohly.

V neposlední řadě bych ráda poděkovala své sestře, která se mnou práci částečně konzultovala. Dále příteli, který po dobu, již jsem této práci věnovala, respektoval můj nedostatek času.

ANOTACE

Práce obsahuje konkrétní informace o ženském boxu, jako sportu, o kterém toho v České republice ještě moc napsáno nebylo. Hlavní část je zaměřena na průzkum veřejného mínění formou ankety, která porovnává názory lidí všech věkových skupin na bojové sporty všeobecně, ale především na ženský box a jeho zařazení na olympijské hry v Londýně v roce 2012. Vyhodnocená data jsou porovnávána s názory lidí, kteří se tímto sportem zabývají. Práce obsahuje informace o historii boxu na olympijských hrách, o odlišnostech v pravidlech ženského a mužského boxu. Jedna z kapitol je věnována vyjádření Mezinárodního olympijského výboru k danému tématu. Také uvádím několik názorů českých boxerek, které se na olympijské hry připravují.

Klíčová slova: box, anketa, olympijské hry

ANOTATION

Women's boxing and its inclusion in the 2012 Olympic Games in London.

The work includes specific information about women's boxing as a sport which is not much written about in the Czech Republic yet. The main part is focused in public opinion research as public inquiry which compares the views of people of all ages, the view about general combat sports but mainly about women's boxing and its inclusion in Olympic Games in London in 2012. data evaluation is compared with the view of people who are involved in this sport. The work contains information about boxing history in Olympic Games and about rules dissimilarities of female and male boxing. One of captures is devoted to opinion of International Olympic committee to the subject. I also present few opinions Czech boxers who are getting ready to Olympic Games.

Key words: boxing, public inquiry, Olympic Games

Obsah

Úvod	9
1. Cíle práce	10
2. Box – jeden z nejstarších bojových sportů	11
2.1 Box – všeobecný pojem	11
2.2 Historie boxu	11
2.2.1 Box na olympijských hrách	14
2.2.2 Historie boxu na území České republiky	14
2.2.3 Nejúspěšnější čeští boxeři	15
3. Rozdíly v pravidlech mužského a ženského boxu.....	18
3.1 Pravidla pro soutěžní výstroj	18
3.2 Pravidla pro koordinaci soutěží	18
4. Ženy v ringu	22
4.1 Historie ženského boxu	23
4.2 Nejvýznamnější české boxerky	29
4.2.1 Šárka Stoklásková – reprezentační trenérka žen	29
4.2.2 Renata Vesecká	32
4.2.3 Eva Líšková - česká profiboxerka	32
4.2.4 Danuše Dilhofová – svěřenkyně Šárky Stokláskové	37
4.2.5 Martina Schmoranzová – reprezentantka ČR	39
5. Vyjádření Mezinárodního olympijského výboru	43
5.1 Box žen pro rok 2012	43
5.2 Stálý nárůst podílu žen na OH	43
5.3 Stručně o boxu na OH	44
6. Výsledky zkoumání veřejného mínění	45
6.1 Nejrozšířenější bojové umění	46
6.2 Všeobecný přehled o boxu	47
6.3 Názor veřejnosti na box v podání žen	50

6.4	Názor na zařazení ženského boxu na OH	51
6.5	Názor Lukáše Konečného na zařazení ženského boxu na OH	54
	Závěr	55
	Zdroje použité literatury	57
	Seznam příloh	61

Seznam použitých zkratk:

AAU – Amateur Association Union

AIBA – Association Internatinal de Box Amateur: Mezinárodní asociace amatérského boxu

BU – Bojová umění

cm – centimetr

ČAK – Český atletický klub

ČBA – Česká boxerská asociace

ČSAD – Česká státní autobusová doprava

ČR – Česká republika

EABA – European Amateur Box Association: Evropská amatérská boxerská asociace

FIB – Mezinárodní asociace boxu

IBA – Mezinárodní boxerská asociace

IFBA – Světová asociace ženského boxu

K-1 rules – disciplína v kickboxu s upravenými pravidly podle thajského boxu

kg – kilogram

KO – Knock Out: ukončení zápasu

MČR – Mistrovství České republiky

ME – Mistrovství Evropy

MMA – Mixed Martial Arts: speciální druh boje

MOV – Mezinárodní olympijský výbor

MS – Mistrovství světa

MT – Mezinárodní turnaj

MU – Masarykova univerzita

MV – Ministerstvo vnitra

OH – Olympijské hry

o. s. - Občanské sdružení

PČR – Policie České republiky

RSC – ukončení zápasu ringovým rozhodčím, je-li mezi boxery rozdíl třídy, nebo dojde-li ke zranění

RSCH – ukončení zápasu v případě, že boxer nemůže pokračovat v boji po obdržení tvrdých úderů do hlavy

SK – Sportovní klub

TKBC – Thai Kick Boxing Center: Centrum bojových sportů v Praze

USA – United States of America: Spojené státy Americké

ÚSP – Ústav sociální péče

WIBF – Woman's International Boxing Federation: Ženská mezinárodní boxerská federace

Úvod

Box je jedním z nejstarších bojových sportů. Dříve byl provozován výhradně muži, vzhledem k jeho tvrdosti, od té doby došlo k několika změnám pravidel, díky kterým se stal jedním z nejrozšířenějších sportů na světě. V dnešní době již boxuje mnoho mužů a žen různých věkových kategorií.

Rozhodla jsem se napsat práci o ženském boxu, protože tento sport není v České republice ještě tak rozšířený, vzhledem k malému počtu boxujících žen. Má práce obsahuje konkrétní názory a rozhovory českých boxerek, které se významně zapsaly do historie ženského boxu u nás nebo se připravují na olympijské hry 2012.

Boxerský zápas mezi ženami proběhl poprvé na olympijských hrách v roce 1904, jako exhibice v rámci zařazení klasického mužského boxu na OH. Bohužel trvalo 108 let, než byl ženský box oficiálně zařazen mezi olympijské sporty.

Olympijských her se může zúčastnit pouze boxer amatér, protože amatérští a profesionální boxeři patří pod odlišné boxerské asociace a tím pádem mají i různá pravidla boje. V dnešní době je nejvýznamnější boxerskou asociací AIBA, která sdružuje širokou základnu světových amatérských boxerů. Jedním z nejznámějších českých bojovníků je Rudolf Kraj, který získal stříbrnou medaili na OH 2000. Poté odešel do profesionálního ringu a na další olympiádě už boxovat nemohl.

Česká reprezentace má i v současné době několik ženských boxerských nadějí. Tyto ženy mají, i přes obrovskou světovou konkurenci, možnost reprezentovat naši zemi na olympijských hrách 2012. Jedná se především o Danuši Dilhofovou a Martinu Schmoranzovou, které se na OH aktivně připravují.

V rámci své práce jsem prostřednictvím anket sesbírala desítky různých názorů na ženy v ringu. Často se setkávám spíše s postoji lidí, kteří se k tomuto tématu vyjadřují negativně, až odpudivě. V anketách jsem se dotazovala mužů i žen různých věkových skupin, i těch, kteří se bojovým sportům věnují a konkrétní výsledky jsem rozebrala v této práci.

1. Cíle práce

Hlavní cíl

Průzkum veřejného mínění na zařazení ženského boxu na Olympijské hry v Londýně v roce 2012.

Dílčí cíle

- seznámit s historií boxu na Olympijských hrách
- zaměřit se na odlišnosti v pravidlech ženského a mužského boxu
- vyjádření Mezinárodního olympijského výboru
- průzkum veřejného mínění formou ankety
- vyhodnocení zjištěných dat
- porovnání názorů respondentů, kteří se zabývají i nezabývají bojovým uměním

2. Box – jeden z nejstarších bojových sportů

2.1 Box – všeobecný pojem

Bylo by nepřesné tvrdit, že box je sport něžný a jemný. Je to tvrdý pěstní zápas se vším všudy, který je nesmlouvavý. [7]

Už v době bronzové jsou doloženy počátky pěstních soubojů. Box byl také součástí starověkých olympijských her, poprvé se objevil v jejich programu v roce 688 př. n. l. Zní to až příliš tvrdě, ale bylo tomu tak, tehdy se bojovalo až „do úplného rozhodnutí“, tedy až do chvíle, kdy padl vysílením jeden z borců. Jako novodobý sport se box pěstuje od počátku 18. století, kdy se v Anglii začaly poprvé používat boxerské rukavice. Do České republiky se box dostal na počátku 20. století a první veřejné utkání bylo vybojováno v roce 1910. [7]

Vzhledem k tomu, že vedení boje profesionálů a amatérů je odlišné, patří box ke sportům, v nichž je start profesionálů na olympijských hrách zakázán. Proto také prozatím nebyly na OH zastoupeny ženy, třebaže jsou jejich soutěže již vypisovány. [7]

2.2 Historie boxu

Již na babylonských tabulkách, které archeologové nedávno vykopali, se zobrazují postavy v bojových postojích. Tyto tabulky jsou více než 5000 let staré a možná naznačují, že již v Mezopotámii byla uplatňována organizovaná metoda boje beze zbraní. Tato metoda se později dostala více na východ, kde ji postupně zdokonalovali Indové a následně Číňané. [27]

Další dochované důkazy jsou z období 3000 – 2000 př. n. l., jedná se o sošky, kresby a rytiny z této doby. Box byl pěstován v oblasti Egejského moře 1500 př. n. l. Dále 800 př. n. l. v Řecku, kde se na hrdle geometrické vázy objevila malba „Dvojice boxerů“. Boxerská utkání popisuje i Homér ve svých eposech Ilias a Odyssea. [27]

Box byl zařazen přímo do programu 23. Olympijských her 688 př. n. l. Po zhroucení západní říše římské v roce 476 př. n. l. byl zakázán jako sport. Až do roku 1000 n. l. byl box praktikován ilegálně, poté byl znovu povolen, výhradně v arénách. Základ současného sportovního pojetí boxu musíme hledat okolo 1500 n. l. v Anglii, odkud se rozšířil do Ameriky a Evropy. [27]

Učitel šermu James Figg založil v Anglii v roce 1719 školu ušlechtilé sebeobrany. Tam se vyučovalo nejen šermu, ale i boxu. Figg vytvořil výcvikovou metodu boxu a sestavil základní pravidla rozhodování. Figg v témže roce získal mistrovský titul, který držel až do roku 1930. Dodnes je označován jako „otec boxu“.

První ženský zápas se konal v Londýně v roce 1720. Kromě úderů rukou byly v tomto zápase povoleny i údery koleny a kopání do všech částí těla. Dále se mohlo škrábat, mlátit a různě přehazovat. Souboj skončil těžkým zraněním obou účastnic. [27]

První pravidla boxu „Broughton Rules“ byla vypracována Jackem Broughtonem roku 1743. Tato pravidla platila dalších sto let. Určovala ustanovení o ringu (čtverec o straně jednoho yardu), boxovalo se v rukavicích, tzv. muffers, byly uvedeny zakázané údery, úloha sekundanta atd. [27]

První boxerský klub na světě byl založen v Londýně roku 1812 pod názvem „Pugilistic club“. Od roku 1838 se box stával stále populárnějším sportem, jak v Evropě, tak i v USA. Následně byla vydána v Anglii nová pravidla boxu „London prize ring rules“, zde byly zakázány údery pod pás, nařízeno zastavení boje v případě KO a třicetivteřinové přestávky mezi koly. [27]

Boxerskému umění učil Jack Broughton ve své škole, založené v roce 1843. Přesná pravidla boxu, která jsou s menšími obměnami v platnosti doposud, vypracoval roku 1866 světoznámý anglický sportovec markýz Marguss z Queensberry. Podmínkou se staly rukavice, zavedl délku jednoho kola na tři minuty a bylo zavedeno bodování rozhodčími. Některá utkání se však stále boxují až do rozhodnutí, někdy jsou i vícehodinová. Nejdelší utkání prý mělo 106 kol. [27]

V roce 1880 se v New Yorku konalo mezi Sullivanem a Foodem poslední mistrovství světa bez boxerských rukavic. Box byl zařazen na III. OH v St. Louis v USA v roce 1904, jako olympijský sport. Mezinárodní federace boxu (FIB) byla založena roku 1920. 1925 se pořádalo první mistrovství Evropy v boxu ve Stockholmu. V roce 1926 byla založena česká unie boxerů amatérů. [27]

V Londýně byla 1946 založena AIBA (Association International Boxe Amateur), měla 22 členských federací. AIBA zavedla v roce 1951 ze zdravotní bezpečnosti nové hmotnostní kategorie – lehkou welterovou (do 63,5 kg) a lehkou střední (do 71 kg). Do té doby bylo v amatérském boxu 8 hmotnostních kategorií. [27]

1964 při profesionálním utkání v Miami Beach v USA porazil Cassius Clay „Muhammad Ali“ Sonny Listona. Tento zápas sledovalo 35 000 diváků. Box se začal trénovat po celém světě, AIBA měla přes 2 miliony členů a 182 členských organizací. V roce 1970 byla založena Evropská amatérská boxerská asociace (EABA). [27]

Na Kubě v roce 1974 se pořádalo první mistrovství světa v boxu pod záštitou asociace AIBA. 1984 byla zavedena hmotnostní kategorie super těžká váha (nad 91 kg). Na stadion OH v Atlantě 1996 přinesl olympijskou pochodeň Evander Holyfield, současný mistr světa v boxu, a převzal ji od něj Cassius Clay „Muhammad Ali“, který vyhrál na OH v Římě 1960 a byl trojnásobný mistr světa v profesionálním boxu, a zapálil olympijský oheň. [27]

V roce 2000 na olympijských hrách v Sydney zažívá český box úspěch, na který čekal téměř 20 let, od dob, kdy triumfovali Jan Heřmánek, Julius Torma, Jan Zachara, Bohumil Němeček, Josef Němec a Jan Franek. Zmiňovaným úspěchem je stříbro z olympijských her a bronz z mistrovství světa Rudolfa Kraje. [27]

2.2.1 Box na olympijských hrách

Mezi nejproslulejší sporty na olympijských hrách patří právě box. Boxeři měli pěsti ovázané koženými pásky, v dobách antických her. Zápas trval do doby, dokud ho jeden z boxerů nevzdal nebo nemohl již dál bojovat. V Římě se staly obdobou boxu souboje gladiátorů. Používaly se rukavice plné olova, na kterých byly ostny. Boje často skončily až smrtí. [18]

O tom, že je tento sport příliš nebezpečný se rozhodlo v roce 1896, kdy olympijské hry vstupovaly do své moderní éry. Box se znovu objevil až v roce 1904 v St. Louis, především proto, že v USA byl velice populární. V roce 1912 ve Stockholmu opět zmizel, zakazoval ho totiž švédský zákon. [18]

Box je stále na programu olympijských her až teprve od roku 1920. Právě proto se Muhammad Ali (Cassius Clay) a Teofilo Stevenson nemohli stát takovými legendami, jako byli antičtí bojovníci Theagenes z Thassosu a Cleitomachus z Théb.

V Evropě, Americe, Asii, Africe a Oceánii se boxeři kvalifikují na olympijské hry skrze regionální kvalifikační turnaje. Boxeři jsou do zápasů na OH párováni náhodně, nezáleží na tom, jaké mají postavení ve světovém žebříčku. Oba boxeři, kteří nepostoupí do finále, dostanou bronzovou medaili, na což nejsme zvyklí v ostatních sportech. [18]

2.2.2 Historie boxu na území České republiky

Na území České republiky se uskutečnilo první utkání v boxu v Praze v roce 1911 mezi Fridolínem Hoyerem a Willym Sandem z Berlína. Po tomto utkání se box začal vyučovat v Hoyerově tělocvičné škole v Praze a v Jahelkově škole v Kladně. Na rozvoji boxu v českých zemích se nejvíce zasloužil František Menšík, který ho provozoval v klubu ČAK Královské Vinohrady v Praze. V roce 1926 byla založena Československá unie boxerů amatérů, do té doby zápasili profesionálové a amatéři společně. O dva roky později, v roce 1928, bylo Československo přijato, jako člen AIBA. [19]

V meziválečném Československu se stal zejména profesionální box velmi populární diváckou disciplínou. Většina boxerů zápasila nejprve v amatérském ringu, odtud se dostávala mezi profesionály. Tehdy patřili k nejlepším boxerům František Nekolný a Jan Heřmánek. Po druhé světové válce došlo k rozmachu boxu v Československu především díky vítězi XIV. Olympijských her 1948 v Londýně Júliu Tormovi, který byl vyhlášen nejtechničtější boxerem. Prvenství obhájil i na mistrovství Evropy následující rok. Tormův příklad následovali v dalších letech Ján Zachara, Bohumil Němeček a Josef Němec. Český box se začal znovu prosazovat v mezinárodních soutěžích po dlouhých desetiletích až koncem 20. století, prostřednictvím Lukáše Konečného a Rudolfa Kraje. Nejlepší boxeři bohužel brzy přecházejí k profesionálům a nemohou se účastnit olympijských her. [19]

Úspěchy českých boxerů na olympijských hrách [19]

1928	2. místo Jan Heřmánek	střední váha – 75 kg
1948	1. místo Julius Torma	welterová váha – 67 kg
1952	1. místo Ján Zachara	pérová váha – 57 kg
1960	1. místo Bohumil Němeček	lehká welterová váha – 63,5 kg
1960	3. místo Josef Němec	těžká váha – nad 81 kg
1980	3. místo Ján Franek	lehká střední váha – 71 kg
2000	2. místo Rudolf Kraj	lehká těžká váha – 81 kg

2.2.3 Nejúspěšnější čeští boxeři

Bohumil Němeček – vítěz OH 1960 [3]

Bohumil Němeček vybojoval 5. září 1960 na olympijských hrách v Římě zlatou medaili. Dodnes je rodák z Tábora považován za jednoho z nejlepších boxerů nejen české, ale i světové historie. [11]

Když odjížděl v roce 1960 na olympijské hry, bylo mu 22 let a byl nezkušený a neznámý boxer. Zápasil v lehké welterové váze do 63,5 kg a všech pět soupeřů porazil na body. Díky tomu se domů vrátil se zlatou medailí jako třetí československý boxer v historii. [11]

„Němeček byla boxerská veličina, byl to mistr Evropy. Měl obrovskou vůli. Mluvílo se o jeho talentu, ale on to měl všechno vydřené a vymakané,“ vzpomíná na Bohumila Němečka Svatopluk Žáček, jeho pozdější svěřenec a současný předseda České boxerské unie. Ještě, když bylo Němečkovi čtyřicet let, nedokázali s ním o generaci mladší boxeři držet tréninkové tempo. Byl to obrovský dřič. Nikdy neprohrál KO, i když během své kariéry vyboxoval téměř 800 zápasů. „Byl technický boxer, uměl pracovat na nohách a tolik tvrdých úderů nedostal. Uhlídal si to,“ říká Žáček. Bohumil Němeček byl přezdíván „boxerský Emil Zátopek“. V době, kdy vyhrál olympijské hry, pracoval jako řidič ČSAD v Děčíně a trénoval v tamní Lokomotivě. Později působil jako trenér v Ústí nad Labem, kde před ukončením kariéry boxoval. [11]

„Byl to kontroverzní člověk. Byla s ním dobrá legrace, dovedl bavit společnost a jeho historky stále kolují. Skoro by se z toho dala udělat knížka,“ popisuje Žáček. Bohumil Němeček zemřel 3. května 2010 po dlouhé těžké nemoci ve věku 72 let. [11]

Rudolf Kraj – stříbrný na OH 2000

Od 15. září 2000 probíhaly XXVII. letní olympijské hry v australském Sydney. V té době bylo Krajovi, mělnickému rodákovi, 22 let a olympijských her se účastnil poprvé. Do té doby mezi jeho největší úspěchy patřilo 5. - 8. místo z mistrovství Evropy v roce 1998. [13]

Na olympijských hrách v Sydney bojoval ve váhové kategorii do 81 kilogramů. V prvním kole měl volný los. Jeho prvním soupeřem byl Anderson z USA. Byl to velice vyrovnaný, nervydrásající souboj o každý bod. První tři kola skončila nerozhodně. Až v závěrečném čtvrtém kole se Kraj dostal do dvoubodového

vedení. Nebezpečný Anderson ještě těsně před závěrem vyrovnal na 12:12, ale víc mu Rudolf už nedovolil, naopak přidal ještě rozhodující úder a tím se postaral o překvapení olympijského turnaje. [13]

Ve čtvrtfinále byl Krajovým soupeřem nigerijský reprezentant Albert. Utkání bylo stejně dramatické, jako zápas proti Američanovi. I když úvod byl velice vyrovnaný, v průběhu utkání měl navrch Albert. Ten chvílemi vedl i o dva body. Před posledním kolem měl Kraj právě jednobodovou ztrátu, ale dokázal vyrovnat a dokonce se o chvíli později ujal vedení. V poslední minutě ještě Albert vyrovnal v ostré přestřelce, ale vítězný úder patřil opět českému reprezentantovi. Tento zápas skončil poměrem bodů 8:7 a Rudolf Kraj měl jistou minimálně bronzovou medaili. [13]

O ještě lepší umístění bojoval v semifinále proti Andreji Fedtchukovi z Ukrajiny. I toto byl velmi vyrovnaný zápas, který Rudolf během prvních třech kol jen takticky kontroloval a teprve v posledním kole ukázal soupeři svou sílu. Z tohoto zápasu Kraj zaslouženě postoupil do olympijského finále, díky vítězství na body v poměru 11:7. [13]

Do finálového zápasu proti Krajovi nastoupil do ringu ruský reprezentant, bývalý mistr světa Lebzzjak. Ten byl obrovským favoritem, tak nastoupil i do tohoto zápasu a podle toho se také celý zápas vyvíjel. Lebzzjak získal už v prvním kole pětibodové vedení. Nakonec celý tento zápas vyhrál na body v poměru 20:6, díky tomu olympijské zlato putovalo do Ruska. [13]

To však nic nemění na tom, že se Kraj stal největším českým překvapením, díky stříbrné olympijské medaili a byl to pro něj obrovský úspěch. Jeho úspěch ještě více vynikl právě proto, že mnoho českých sportovců v Sydney nečekaně neuspělo a zůstalo daleko za svými možnostmi. [13]

Kromě Rudolfa Kraje reprezentoval Českou republiku na Olympijských hrách v Sydney v roce 2000 ještě Lukáš Konečný, který byl ve váhové kategorii do 63,5 kg v prvním kole vyřazen Allaloulem. [6]

3. Rozdíly v pravidlech mužského a ženského boxu

3.1 Pravidla pro soutěžní výstroj

Jedná-li se o ring, je pro muže i ženy stejně velký. Má tvar čtverce o straně 6,1 metru, výška ringu je 100 cm. Povrch podlahy ringu je pokryt elastickým materiálem, přes který je natažená plachta. Ring musí být ohraničen čtyřmi provazy na každé straně. Provazy musí být napnuté, aby zachytily náraz boxerova těla. [25]

Výstroj musí mít ženy rovněž stejnou, jako muži. Navíc ženy mohou nosit chránič prsou a stydké oblasti. Do výstroje boxerů zařazujeme 10 uncové rukavice, schváleny Exekutivou AIBA, bandáže – elastická obinadla kolem rukou o délce 2,5 – 4,5 metru. Dále musejí boxeři mít lehkou obuv, trenýrky nad kolena a tričko, které kryje hrud' a záda. Boxeři při soutěži mužů musí nosit suspensor. Mezi povinnou výstroj boxerů obou pohlaví patří tvarově uzpůsobený chránič zubů a přilba. [25]

3.2 Pravidla pro koordinaci soutěží

Do věkové kategorie elitních boxerů jsou zařazeni bojovníci ve věku od 19 do 34 let. Kategorie mladých boxerů zahrnuje chlapce a dívky ve věku 17 až 18 let. Je-li boxerovi 15 až 16 let, patří mezi juniory. Boxer mladší 14 let je zařazen mezi školáky a mladé boxery, jejichž soutěže jsou řízeny pouze národními federacemi a na úrovni konfederace. Rozdělení všech věkových kategorií platí jak pro muže, tak i pro ženy. [25]

Hmotnostní kategorie

Mužská elita a kadeti mají tyto hmotnostní kategorie: 46 kg – 49 kg, 52 kg, 56 kg, 60 kg, 64 kg, 69 kg, 75 kg, 81 kg, 91 kg a nad 91 kg.

Ženská elita a kadetky mají tyto hmotnostní kategorie: 46 kg – 48 kg, 51 kg, 54 kg, 57 kg, 60 kg, 64 kg, 69 kg, 75 kg, 81 kg a nad 81 kg.

Na olympijských hrách platí pro ženskou elitu pouze tři hmotnostní kategorie: 48 kg až 51 kg, 57 kg až 60 kg, 69 kg až 75 kg.

Následujících třináct kategorií platí pro juniory a juniorky: 46 kg, 48 kg, 50 kg, 52 kg, 54 kg, 57 kg, 60 kg, 63 kg, 66 kg, 70 kg, 75 kg, 80 kg a nad 80 kg. [25]

Způsobilost boxerů

Každý boxer musí mít záznam o utkáních, ve kterém musí být schválen kvalifikovaným lékařem, jako způsobilý boxovat. Bez tohoto potvrzení nesmí boxer soutěžit. Při každé soutěži musí být bojovník před vážením vyšetřen lékařem přítomným na turnaji a tím bude uznán za způsobilého soutěžit. [25]

První den turnaje probíhá od rána vážení, kterého se každý bojovník musí zúčastnit. Boxerova váha nesmí být vyšší, než jeho hmotnostní kategorie. Při vážení na sobě boxer nemá žádné oblečení kromě plavek nebo spodního prádla. Jedná-li se o lékařskou prohlídku a vážení, musí tato pravidla plnit obě pohlaví stejně. [25]

Doba trvání a počet kol

Jedná-li se o soutěže mužské elity a kadetů, skládá se zápas ze tří kol, každé z nich trvá tři minuty. Pokud se jedná o soutěže ženské elity a kadetek, zápas se skládá ze čtyř kol a každé z nich trvá dvě minuty. Jedná-li se o soutěže juniorů a juniorek, zápas se skládá ze tří kol, z nichž každé trvá po dobu dvou minut. Přestávka mezi jednotlivými koly pro všechny uvedené soutěže je jedna minuta. [25]

Rozhodování

Jednou možností výsledku zápasu je vítězství na body. Vítěz bude na konci zápasu určen na základě celkového počtu úderů hodnocených jako správných, jenž provedl během zápasu. [25]

Další možností je vítězství odstoupením soupeře. Jeden z boxerů je prohlášen za vítěze, pokud jeho soupeř dobrovolně odstoupí kvůli zranění, nezačne-li boxovat okamžitě po přestávce mezi koly nebo vhodí-li jeho sekundant ručník do ringu. [25]

Zápas může být ukončen i ringovým rozhodčím. Tak se stane, je-li mezi soupeři rozdíl třídy. Tento termín se nazývá RSC. Zápas může být zastaven i v případě mínění lékaře či ringového rozhodčího, že boxer nemůže pokračovat v boji kvůli zranění následkem přímého úderu, nebo pokud nemůže pokračovat v boji z jiného fyzického důvodu. [25]

Boxer může zvítězit také diskvalifikací soupeře. Vše je nutné nahlásit disciplinární komisi. [25]

Leží-li borec sražen na zemi, pokud nedokáže do deseti odpočítaných sekund začít znovu boxovat, je jeho soupeř prohlášen vítězem knock-out (KO). [25]

V případě, že boxer není způsobilý pokračovat dále v boji poté, co obdržel tvrdé údery do hlavy, je jeho soupeř prohlášen vítězem RSCH. [25]

Je-li boxer řádně připraven k zápasu v ringu a jeho soupeř se do ringu nedostaví ani po vyhlášení veřejným rozhlasem jeho jména, pak nejvýše po uplynutí jedné minuty, po zaznění zvonu, ringový rozhodčí vyhlásí nastoupeného boxera vítězem nenastoupením soupeře. [25]

Pokud v zápase oba boxeři získají na konci takového souboje stejný počet bodů (remíza), dojde k rozhodnutí posouzením dosažených bodů po odečtení nejnižšího a největšího bodového hodnocení obou borců. [25]

Bodování

Bodoví rozhodčí vyhodnotí každého boxera, podle počtu trefených bodovaných úderů, v každém kole. Bodovaný úder musí dopadnout přímo kloubovou částí sevřené rukavice na přední nebo postranní část hlavy nebo těla od pasu nahoru. Tento úder nesmí být blokován ani zachycen. Každý správný úder se ohodnotí jedním bodem. Body se zaznamenají pouze v případě, když alespoň tři z pěti bodových rozhodčích zaznamenají současně úder, který byl proveden správně na „cílovou oblast“. Za sražení soupeře k zemi se neudělují žádné zvláštní body. [25]

4. Ženy v ringu

V dnešní době je ve světě asi půl milionu žen, které vlastní boxerskou licenci. Další miliony dam boxují rekreačně. [31]

Ženská ruka by měla hladit, místo toho se sevře v pěst a tvrdě dopadne na tvář jiné ženy. Knokautují se tím naše tradiční představy o tom, které sporty jsou vhodné pro příslušnice slabšího ženského pohlaví. [31]

Odedávna se samozřejmě objevují ženy v ringu, ale to jako součást všelijakých jarmarků či varietních programů. Tehdy šlo o boje, při nichž se mohlo kopat, škrábat a kousat. Lákadlem byl především kontrast mezi něžným světem dam a bolestivou podívanou, jež předváděly. Další možná hranice byla překročena při zápasech mezi muži a ženami. [31]

V dnešní době jsou ovšem v ženských bojích přesná pravidla. Také díky tomu se rozhodnutím Mezinárodního olympijského výboru dostal ženský box na pořad Olympijských her 2012 v Londýně. [31]

Až do nynějška byly na letních olympijských hrách jen dva sporty, které měly pouze „jednopohlavní“ verzi. Pouze muži se zabývali boxem a moderní gymnastice se zase věnovaly jen ženy. Nad zařazením ženského boxu na olympijské hry cítí čeští sportovní činovníci určité rozpaky. „Já myslím, že pro ženy existují daleko lepší a vhodnější sporty než box,“ říká Jan Pavlík, generální sekretář České boxerské asociace a dodává: „Když jsem poprvé soudcoval ženský zápas a viděl, jak do sebe ty dívky zuřivě buší se zavřenýma očima, bylo mi jich líto. Stejně, jako je mi líto vzpěraček.“ [31]

Asi stovka češek, které se dnes u nás boxu věnují, má však odlišný názor. Zhruba polovina těchto soupeřek se také účastní turnajů. „Dříve se děvčata snažila rozhodovat jen nasazením a silou úderu – takovou tou vzteklou zarputilostí,“ říkají experti. „Teď už se ale navíc výrazně zlepšila technicky.“ [31]

V ringu mají z českých žen opravdu velké šance jak Danuše Dilhofová, tak Martina Schmoranzová, která už vyboxovala evropský bronz. „Box je ideální sport,

je to moje láska na celý život,“ říká Dilhofová a dodává: „Jsem hrdá, že jsem Češka, ale ženské u nás na box nemají mentalitu. Bohužel.“ [31]

4.1 Historie ženského boxu

V roce 1876 v New Yorku se uskutečnil první ženský boxerský zápas. Soupeřkami, bojujícími o stříbrný podnos, se staly Nell Saunders a Rose Harland Hilustheather. Jeden zápas mezi ženami proběhl již v roce 1720, zde však kromě úderů pěstí do obličeje a jiných částí těla byly aplikovány i kopy, přehozy atd. Proto se nepočítá jako první boxerský zápas. V roce 1880 se pravidla tohoto sportu vzhledem k ženám poprvé upravují. U příležitosti zařazení mužského boxu do programu novodobých olympijských her v roce 1904 proběhla exhibice ženského zápasu. [31]

V roce 1920 se box zařazuje, jako součást duševního tréninku na dívčích školách v Bostonu. Angličanka Barbara Buttrick je považována za nejslavnější ženu v historii boxu. Barbara je od roku 1954 prezidentkou Ženské mezinárodní boxerské federace (WIBF, Woman's International Boxing Federation), narodila se v Londýně a s boxem se poprvé setkala v patnácti letech. Trénoval ji Len Smithen, který se stal později jejím manželem. Své boxerské kvality ukazuje poprvé ve Francii, v patnáctikolovém zápase, kdy každé kolo trvalo dvě minuty. V roce 1952 společně s manželem odcestovali do USA. Tam zvítězila v osmi zápasech v řadě a porazila i šampionku USA v bantamové váze. Tato boxerka za svou kariéru odzápasila sto boxerských exhibic, kde se v ringu setkala s muži a osmnáct profesionálních ženských zápasů. Založili s manželem boxerskou tělocvičnu a v roce 1960 její kariéra skončila, protože porodila první dítě. [27]

Další významnou boxerkou byla Lady Tiger Trimiat, která získala svou přezdívku díky tetování srsti tygra přes celá záda. Začala boxovat ve svých osmnácti letech v roce 1973. Za svoji kariéru odboxovala dvacet pět oficiálních zápasů. Všechny zápasy vyhrála. Roku 1979 získala titul mistryně světa v lehké váze. Odboxovala spousty exhibičních utkání v zemích, kde nebyl ženský box legální. [27]

Mezi další průkopnice ženského boxu můžeme zařadit například Adrianu Delgado, Jackie Tanawandou, Catty Davis, Sue Carlson a Margaret McGregor. Caroline Svenden obdržela v roce 1975 první zdokumentovanou boxerskou licenci ve Spojených státech Amerických. Ve stejném roce byla založena Světová asociace ženského boxu (IFBA). [27]

V roce 1976 složila Eva Shain zdárně rozhodčí zkoušky, protože jí umožnila newyorská atletická komise box soudcovat. 29. září 1977 soudcovala zápas o světového šampiona boxu v supertěžké váze mezi Earniem Shaversem a Muhammadem Alim v Madison Square Garden. Eva Shain se tímto stala první ženskou rozhodčí, která soudila souboj o titul mistra světa. Je také zapsána v Guinessově knize rekordů. [27]

V roce 1977 boxovala Cathy Davis proti Margie Dunson. V dubnu roku 1978 se v prvním amatérském zápase v lehké váze v Minnesotě střetly Joan Marcolt a Debbi Kaufman. Zde byla zároveň započata éra AAU (Amateur Association Union), jenž působí dodnes na univerzitě v Minnesotě. [27]

Jill Lafer se v roce 1982 soudila, protože chtěla změnit regule pro ženský box. Soudní spor prohrála, ale i přesto otevřela mnoho očí odborné i široké veřejnosti a o pravidlech ženského boxu se začíná více diskutovat. [27]

Dallas Malloy jako první podává v roce 1993 návrh, aby byl ženský box zařazen na olympijské hry. První šampionát v amatérském boxu žen se konal roku 1997 v USA. V březnu roku 1999 se uskutečnil duel Canada vs. Sweden. V dubnu se konal tradičně již třetí šampionát USA. V květnu téhož roku byl první mezinárodní turnaj v Evropě, „Fenix Cup“, ve Finsku, městě Turku, jehož se zúčastnilo jedenáct zemí. Mezi tyto země se řadí i Česká republika, kterou zde reprezentuje Šárka Stoklásková ve váhové kategorii 71 kg. Stává se tak historicky první reprezentantkou naší země na mezinárodním turnaji. Stoklásková na tomto turnaji získala bronzovou medaili. [27]

V červenci 1999 se konal duel mezi Canadou a USA, ve kterém zvítězila Canada. Ženský box se ale stal nejvíce populární především díky dceři legendárního

boxera Muhammada Aliho Laile Ali, která měla 8. října 1999 svůj první zápas v profesionálním ringu, ve kterém zvítězila KO v prvním kole nad April Fowler. Do podvědomí diváků se Laila zapsala svými nekompromisně tvrdými údery a útočným pojetím zápasu. Fanoušky ovšem na zápasy táhlo spíše její jméno a to, že byl její otec přítomen většiny těchto utkání. Její jméno bylo tak zvučné, že skutečnost, že dcera Muhammada Aliho boxuje, obletěla celý svět za relativně krátkou dobu. Ženský box se více zpopularizoval a zautomatizoval. [27]

Laila během své kariéry získala v super střední váze tituly boxerských asociací IBA, WIBA a IWBf. Je mezi profesionálkami považována za jednu z nejsledovanějších a nejlepších boxerek světa. [27]

V dubnu roku 2000 se konalo čtvrté mistrovství USA. Na Evropském mezinárodním turnaji v dubnu opět reprezentovala Českou republiku Šárka Stoklásková ve váhové kategorii 75 kg. Tohoto turnaje se účastnilo 9 států a Šárka získala opět bronzovou medaili. V červnu proběhl mezinárodní turnaj ve Finsku „Turku Tournament“ a v červenci téhož roku „Witch Cup“, mezinárodní turnaj v Maďarsku (Szeged). [27]

V roce 2001 v dubnu proběhlo první mistrovství Evropy ve Francii (St.Amand les Eaux). Zúčastnilo se deset států, z nichž nejúspěšnější bylo Rusko (6 zlatých a 6 bronzových medailí), na druhém místě se umístila Francie a na třetím místě bylo Turecko. Na přelomu listopadu a prosince stejného roku se konalo první mistrovství světa v USA (Scranton Pennsylvanie). Šárka Stoklásková, první průkopnice ženského boxu v České republice, odchází roku 2001 do profesionálního ringu. Zápasila s Angličankou Fox a po čtyřech odboxovaných kolech s přehledem zvítězila na body. [27]

Roku 2002 v lednu se konal mezinárodní turnaj „Bocskai Istvan Memorial“ v Maďarsku (Debrecen). Tento turnaj byl spjen s turnajem mužů. V Turecku (Istanbul) se v květnu tohoto roku konal první ročník mezinárodního turnaje „Ahmet Comert“. V říjnu proběhlo druhé mistrovství světa v turecké Antyle. První místo v počtu medailí získala Korea, na druhém místě se umístila Ukrajina a třetí bylo Rusko. Tohoto mistrovství se účastnilo 185 boxerek z 36 zemí. [27]

V roce 2003 se opět turnajů začínají účastnit české reprezentantky. V únoru se konal mezinárodní turnaj „Bocskai Istvan“ v Maďarsku (Debrecen). Probíhal opět společně s turnajem mužů. V tomto turnaji naší zemi reprezentovala ve váhové kategorii 60 kg Danuše Dilhofová, svěrenkyně Šárky Stokláškové. V březnu 2003 se uskutečnilo první mistrovství Německa, účastnilo se ho 35 žen v osmi váhových kategoriích. V dubnu byl v Turecku mezinárodní turnaj „Ahmet Comert“ a také souboj týmů žen mezi Maďarskem a Polskem, ve kterém 14:10 zvítězilo Polsko. Květen se zapsal druhým mistrovstvím Evropy v Maďarsku (Pécs). Za Českou republiku zde bojovala Eva Líšková a Zdena Holá. Účastnilo se 117 žen z 21 států v třinácti váhových kategoriích. [27]

Na přelomu dubna a května 2004 se odehrálo v Norsku neoficiální MS, ve kterém se střetlo 16 států a 68 účastnic. V květnu se konal „Ahmet Comert“ v Istanbulu v Turecku. V září proběhl „Witch Cup“ v Maďarsku. Třetí mistrovství Evropy konané v Itálii (Riccione), reprezentovaly za naši republiku Lucie Ungarová, Jana Kopecká, Danuše Dilhofová a Jana Halenková. Na tomto ME bojovalo 116 účastnic a dominovaly Rusky, Ukrajinky, Francouzky a Turkyně. [27]

První měsíc v roce 2005 byl první větší mezinárodní turnaj v Norsku (Oslo) „Norway box cup“. Březen byl ve znamení prvního mezinárodního turnaje žen v Rusku (St. Peterburg), kde se setkala v ringu 66 žen ze 14 států. V dubnu se konal pravidelný turnaj v Turecku „Ahmet Comert“. Zajímavostí „Maj box cup“ ve Švédsku na přelomu dubna a května bylo, že se tam v mezinárodních zápasech představily juniorky a dokonce i kadetky. V Norsku (Tonsberg) se konalo v květnu 2005 v pořadí již čtvrté mistrovství Evropy, kterého se účastnila i reprezentantka ČR Jana Kopecká v hmotnostní kategorii 54 kg. Na tomto mistrovství bylo 100 účastnic z osmnácti států. Stejný rok v srpnu se odehrálo již třetí mistrovství Asie (73 účastnic z 11 států). Ten samý měsíc byl „Witch Cup“ v Maďarsku. Přelom září a října byl věnován mistrovství světa v Rusku. Odtud putovalo 12 medailí do Ruska, 6 pro Koreu, 6 pro Turecko a 5 pro Indii. V Dánsku byl v říjnu „HSK Box Cup“, na němž boxovaly ženy, juniorky i kadetky. [27]

V březnu roku 2006 se konalo Mistrovství České republiky v Karviné. Ve váhové kategorii do 57 kg zvítězila Arleta Krausová, ve váze do 60 kg porazila ve finále Danuše Dilhofová Terezu Lukešovou a ve váze do 70 kg zvítězila Martina Schmoranzová. Ve stejném roce se konalo Mistrovství Evropy ve Varšavě. Zde získala Martina Schmoranzová bronzovou medaili a stala se tak prozatím jedinou českou bojovnicí, která získala medaili na podobném šampionátu. Na Mezinárodním turnaji v Polsku v tomto roce se Danuše Dilhofová umístila na druhém místě. [4, 1, 24]

V roce 2007 se v březnu konalo Mistrovství ČR v Jablonci. Zde opět zvítězila ve váze -57 kg Arleta Krausová, -60 kg Danuše Dilhofová, -66 kg Věra Koričanská a váhovou kategorii do 70 kg ovládla Martina Schmoranzová. Na Mezinárodním turnaji v Polsku, konaném v témže roce, získala Danuše Dilhofová stříbrnou medaili. Dalším turnajem v roce 2007 byl „Ahmed Comert“ v Turecku, kde Dilhofová skončila pátá. Danuše Dilhofová zvítězila na turnaji „Witch Cup“ v Maďarsku (Pecs) a účastnila se Mistrovství Evropy v Dánsku (Vejde) 2007, kde skončila na pátém místě. [4, 1]

Únor 2008 byl ve znamení MČR v Krnově. Ve váhové kategorii do 60 kg zvítězila Arleta Krausová nad Terezou Lukešovou, váhu -63 kg ovládla Danuše Dilhofová, do 66 kg zvítězila Věra Koričanská a ve váze do 70 kg Martina Jindrová porazila ve finále Martinu Schmoranzovou. Danuše Dilhofová získala v tomto roce první místo na Mezinárodním turnaji v Polsku (Gliwice), stejné umístění Danuše získala i na turnaji „Witch Cup“ v Maďarsku (Pecs). V roce 2008 se konal „Nikolajev Cup“ na Ukrajině (Nikolajev), kterého se účastnila Martina Schmoranzová a Danuše Dilhofová zde získala stříbro. Danuše byla první účastnicí z České republiky, která zabojovala na Mistrovství světa v Číně (Ningbo). Tohoto MS se účastnilo 43 států. Danuše nejdříve porazila Turkyni, poté prohrála s konečnou vítězkou Katie Taylor z Irska. [4, 1]

MČR v roce 2009 se konalo v červnu v Praze. Váhu -60 kg ovládla Danuše Dilhofová, prvenství ve váze -69 kg putovalo k Martině Jindrové, vítězce nad Martinou Schmoranzovou. Na turnaji „Ahmed Comert“ v Turecku Danuše Dilhofová obsadila páté místo. V září tohoto roku se konalo Mistrovství Evropy na Ukrajině (Nikolajev). Účastnila se Martina Jindrová a Danuše Dilhofová. Danuši před semifinále zastavila Aleksandra Sidorenková, tudíž skončila na pátém místě. V říjnu roku 2009 se konal Mezinárodní turnaj v Polsku (Gliwice). Za juniorky reprezentovala Českou republiku Jana Boráková a za ženy Jana Juranová, Tereza Lukešová a Danuše Dilhofová, která získala zlatou medaili. [1, 3, 4, 8]

V únoru 2010 česká reprezentace boxovala v Maďarsku. Účastnilo se osm našich boxerů, z nichž zvítězily Jana Boráková (-48 kg), Vladka Malíková (-51 kg) a Danuše Dilhofová (-69 kg). V březnu téhož roku se konal 41. ročník Grand Prix v Ústí nad Labem. Za Českou republiku boxovaly Danuše Dilhofová, Tereza Lukešová a Zuzana Toušková. Dalším turnajem v tomto roce byl „Ahmed Comert“ v Turecku (Ankara), kde skončila Danuše Dilhofová pátá. Stejně místo Danuše obsadila i na Mezinárodním turnaji v Ústí nad Labem. Páté místo obsadila i na Mistrovství Evropské unie v Maďarsku (Balaton). V září proběhl v pořadí desátý světový šampionát na ostrově Barbados. Soutěžily boxerky ze 111 zemí. Danuše Dilhofová získala ve váze do 60 kg páté místo. Vyřadila ji konečná vítězka Katie Taylor. Před semifinále se Danuše probojovala mezi 42 soupeřkami přes Irinu Gilcovou z Moldávie a Mercedesz Pakacsovou z Maďarska. Účastnila se i Martina Schmoranzová, tu zastavila v úvodním kole Severokorejka Ri Suk Yong. Mary Komová z Indie se ve váhové kategorii do 48 kg stala na Barbadosu popáté mistryní světa a vstoupila tak mezi legendy. Poslední měsíc v roce 2010 se konalo MČR v Prostějově. Ve váhové kategorii do 60 kg byla Hlavatá poražena Markovou. Ve váze do 69 kg Danuše Dilhofová porazila ve finále Lindu Topinkovou a kategorii -75 kg vyhrála Toušková ve finálovém zápase s Dudkovou. [1, 4, 9, 16, 23]

4.2 Nejvýznamnější české boxerky

4.2.1 Šárka Stoklásková – reprezentační trenérka žen

Šárka Stoklásková, narozená 17. 10. 1970 v Brně, je trenérkou a hlavní vedoucí sportovního klubu LADYBOX - Kick, o.s. Je také jednou z prvních žen v České republice, které se věnovaly bojovým sportům, nejen klasickému boxu, ale i thajskému boxu a kickboxu. [26]

V současné době se věnuje především trenérské činnosti a k zápasu do ringu se postaví už jen příležitostně. Jejím hlavním zaměstnáním je funkce PSS v sociálně terapeutické dílně v ÚSP Kociánky. [26]

Bojovými sporty se prakticky zabývá přes dvacet let. V začátcích se věnovala veslování a karate. V karate dosáhla technické vyspělosti černého pásu 1. DAN. Veslování trénovala po boku československých olympioniků a reprezentantek. Asi po sedmi letech se začala věnovat naplno kontaktním sportům, kickboxu a muay thai. [26]

Čtyři roky po trénování muay thai, především kvůli nedostatku soupeřek v thajském boxu a kickboxu přechází na klasický box. Tímto se zapsala jako historicky první boxující žena v České republice do České boxerské asociace. První klu, ve kterém trénovala, byl Sportovní Klub Policie Kometa, jejím trenérem byl Karel Malý. [26]

Díky klasickému boxu konečně začíná získávat zkušenosti, protože nalézá soupeřky. Avšak v České republice nalézá pro svou váhovou kategorii (72 kg – 75 kg) pouze dvě soupeřky. Kvůli tomu, že měla od stávajícího manažera nedostatečný počet nabídek a soupeřek, přestoupila do začínajícího boxerského klubu, kde nalézá ty nejlepší trenéry, jako je pan Mgr. Elenko Savov a pan Miroslav Kubánek. V tomto klubu trénovali i čeští extraligoví boxeři a reprezentanti, například Michal Bilak, Petr Horáček a bratři Dezkačovi. [26]

První boxerský zápas u nás mezi ženami se uskutečnil 15. listopadu 1997 v Brně. V ringu se tehdy střetla Šárka Stoklásková s Ivanou Trojanovou. ČBA obsadila v roce 1999 Šárku Stokláskovou na první mezinárodní turnaj žen „Fenix Cup“ ve Finsku. Tam Stoklásková získala třetí místo ve váhové kategorii 71 kg. V roce 2000 se zúčastnila prvního neoficiálního mistrovství Evropy ve Francii, Macon, tam se umístila opět na třetím místě ve váze 75 kg. Poté Šárka přestoupila z amatérského ringu do profesionálního. Zvítězila nad Angličankou na body v poměru 3:0. Vzhledem k tomu, že k profesionálním duelům není mnoho nabídek, začala se věnovat více svému klubu (SK LadyBOX Brno) a výchově svěřenkyň. Na závěr ještě vzala z finančních důvodů dva profesionální zápasy. [26]

Následně s profesionálním boxem skončila a začala studovat na Fakultě sportovních studií MU v Brně. V červnu roku 2006 zdárně ukončila studium a stala se držitelkou trenérské licence A. V současné době je trenérkou reprezentace žen České boxerské asociace. [26]

Názor Šárky Stokláskové na ženský box a olympijské hry 2012, podle rozhovoru z roku 2009

„Nepopíratelným fenoménem současnosti začínají být i ženské bojové sporty, jako je například i ženský box, který byl donedávna pouze doménou mužů. K tématu prezentace tohoto sportovního odvětví na letních olympijských hrách v roce 2012 se vyjadřuje i paní Šárka Stoklásková, reprezentační trenérka a i jedna z prvních boxerek ČR,“ uvádí redakce časopisu Bojová umění (2009, str. 36). [12]

Šárka věří tomu, že je účast žen reálná, i když to kongres Mezinárodního olympijského výboru (MOV) ještě neodhlasoval. I přesto už jsou známé váhové kategorie žen, pokud budou na příštích olympijských hrách v Londýně v roce 2012 poprvé v historii boxovat. Jedná se o váhové kategorie do 51 kg, 60 kg a nad 75 kg. Toto jsou již vybrané a potvrzené váhové kategorie Mezinárodní asociací amatérského boxu (AIBA). Rozhodující stanovisko však vyřknou až příští dvě zasedání MOV. Programová komise MOV o tom bude jednat v srpnu v Berlíně, ale

konečné rozhodnutí vynese až kongres Mezinárodního olympijského výboru v Kodani. [12]

Boxu se začíná věnovat stále více žen v olympijském stylu. Tento sport je sice vzrušující, ale stejně bezpečný, jako kterákoliv jiná sportovní disciplína. Stoklásková se velice těší na den, kdy budou boxerky moci předvést svůj talent na olympijských hrách a věří, že ženský box na olympiádě dodá tomuto sportu nový rozměr. [12]

„Popularita ženského boxu v posledních letech nebývale stoupla díky obrovskému odhodlání, odbornosti a vášni boxerek z celého světa. Cílem výkonné komise AIBA je odměnit tyto boxerky tím, že dostanou příležitost předvést své umění v soutěži nejvyšší kategorie na olympijských hrách. Olympijské hry jsou vrcholem sportovních klání a ženský box si je zaslouží.“ Tvrdí prezident AIBA, Dr. Ching-Kuo Wu. [12]

Podle Šárčiných slov je to s našimi boxujícími ženami těžké. V České republice máme mladou historii pořádání mistrovství České republiky v ženském boxu. Mnoho původních účastnic se už vystřídalo od roku 2002, kdy se poprvé pořádaly republiková boxerská utkání žen. Danuše Dilhofová je nejdéle boxující ženou, která se pravidelně účastní MČR od roku 2002. [12]

Děvčata, která se boxem zabývají, však předčasně odcházejí. Důvodem je především rodina a partner, který většinou ženu nepodporuje, čímž nevytváří zázemí pro vrcholovou sportovkyni. Dalším důvodem je kariéra a studium. Při zaměstnání na plný úvazek nebo denním studiu ve škole nelze vykonávat vrcholový sport. „Vrcholový sport byl nejlépe vypracovaný a vedený v dřívějších letech, bohužel, dnes už taková podpora pro sportovce není,“ říká Šárka. [12]

Stoklásková v rozhovoru vyzdvihuje svojí svěřenkyni Danuši Dilhofovou. Podle ní patří mezi světovou špičku, což potvrzují i její zápasové výsledky na mezinárodních turnajích. Jestli má Danuše šanci dostat se na olympiádu, záleží především na víře a pracovním nasazení, ale také na sportovním štěstí na nominačních turnajích. [12]

Šárčiným plánem je zařadit tři olympijské váhové kategorie na Velkou cenu Ústí nad Labem. Tomu, aby na velké ceně boxovaly i ženy, je rovněž nakloněn Svatopluk Žáček, hlavní organizátor mezinárodního turnaje a viceprezident ČBA. [12]

Na otázku, jak to všechno Šárka zvládá, odpověděla: „Nezvládám, ale zatím neležím.“ [12]

4.2.2 Renata Vesecká

Renata Vesecká se zabývala spíše ženským kickboxem, než boxem. První zápas v kickboxu měla v roce 1995. Stala se v něm 4x mistryní České republiky, mistryní světa a Evropy. V boxu a kickboxu odzapasila celkem 83 utkání. Byla také mistryní České republiky v boxu roku 2002. Ani Renata však nezůstala dlouho v amatérském ringu a vstoupila mezi profesionálky. Stala se první ženou, která zápasila o titul mistryně světa s Victorií Milo. V tomto zápase Vesecká prohrála na body. [31]

4.2.3 Eva Líšková - česká profiboxerka

Když se Eva dostane do ringu, nezabývá se tím, jak tvrdě uhoďí nebo zda své soupeře zlomí nos. Chce pouze vyhrát. Po zápase sice někdy cítí pocit viny, ale jinak to nejde. Vyhraje jen jedna nebo druhá. [31]

Sportovní životopis [14]

Jméno: Eva
Příjmení: Líšková
Přezdívka: Monkey – Opice
Narozena: 7. ledna 1980 v Hořovicích (okr: Beroun)
Věk: 31 let
Výška: 166 cm
Váha: 55 kg (soutěžní 52-57 kg)

Klub: Hanumangym Praha
Trenér: Miroslav Šafra, Petr Macháček
Styl: Box, K1 - rules, Muay-thai, Kickbox lowkick + Sanda, MMA
Tr. licence: II. Trenéřská třída box
III. Trenéřská třída muay-thai
Trenér: Box, kickbox, Muay-thai
Tělocvična: TKBC, SKboxing Praha

KICKBOX 1996 - 2010

2x zlato z MČR
3x zlato z mezinárodního turnaje CZECH OPEN
1x zlato z ME v kickboxu (Slovensko) 2005
1x stříbro z ME v kickboxu (Slovensko) 2005
2x bronz z ME v kickboxu (Portugalsko, Rakousko) 2006,2008
3x zlatá z MS v kickboxu (Rakousko, ČR) 2008,2009
1x stříbro z MS v kickboxu (Holandsko) 2003
3x bronz z MS v kickboxu (Rakousko, Řecko, ČR) 2001,2002,2006
1x zlato z mezinárodního turnaje (Maďarsko) 2009
Zlato z Čínských her v Pekingu
bronz z ME v Azerbajdžánu

Vyhrála: KRÁLOVNU NOCI MISTRŮ 2009,2010 (nejlepší bojovnice ve všech bojových sportech za rok 2009,2010)

BOX 2001 - 2004 (amatérský box)

1x zlato z MČR 2002
1x stříbro z MČR 2001
1x zlatá z mezinárodního turnaje Maďarsko 2003
5. místo na ME Maďarsko 2003
2004 přestup k profesionálům, kde absolvovala 9 utkání. Boxovala v hotelech Hilton a Pyramida.

Muay - thai 2004-2010

1x zlato z ME v Německu 2006

MMA 2007 - 2010

Oficiálně je první žena v ČR, která startovala v MMA a první Čech, který absolvoval zápas v CAGE RAGE v Anglii.

Celkem zápasů (mix) : 120 - 92 výhra, 4x remíza, 24 prohra

Shrnutí rozhovoru s Evou Líškovou z časopisu Bojová umění

„Když se řekne v bojových sportech Eva Líšková, můžete si být jisti, že většina odborníků vám na její výkony „napěje“ jen samou chválu a zařadí ji i při jejím mladém věku mezi legendy ženského bojového umění.

Tato subtilní mladá dáma se pyšní třemi tituly mistryně světa v kickboxu, které získala v roce 2008 a 2009. poslední dvě zlaté medaile ze světového šampionátu ji vynesl v anketě o Královnu Noci mistrů za loňský rok na stupínek nejvyšší. Eva Líšková se podle svých slov řadí k takzvaným „všestrancům“. Můžete na ni narazit jak v boxerském ringu, v thajském boxu, kickboxu, ale i na zápasišti MMA, které donedávna patřilo výhradně jen mužům. Měřit se s nimi však odmítá. Stejně tak odmítá názor, že ženy do „zápasnické“ arény nepatří. „Já se taky nepodivuju nad tím, že mě v kadeřnictví zrovna stříhá muž,“ vyvrací názor na ženské plnokontaktní bojové sporty jedenatřicetiletá mistryně republiky 2003 a pátá z evropského šampionátu v boxu,“ uvádí Švec (2010, str. 4). [15]

Eva Líšková se stala v roce 2009 Královnou Noci mistrů. Podle jejích slov ji potěšilo, že si někdo všiml úspěchů, které měla v konkurenci karatistek, kickboxerek, teakwondistek a ostatních výborných bojovnic. Tento titul si zasloužila především díky dvěma zlatým medailím z mistrovství světa v kickboxu. [15]

Eva je profesionální boxerka, ale v kickboxu je stále vedená jako amatérka. Má za sebou už nějaké galavečery v profesionálech, ale ještě nikdy neboxovala o mistrovský pás. [15]

Díky zlatým medailím z mistrovství světa v kickboxu se Líšková, jako jediný Čech dostala na sportovní hry v Pekingu, jenž jsou považovány za „olympiádu“ v neolympijských sportech. [15]

Eva, stejně jako ostatní ženy, zabývající se bojovými sporty, trénuje především s muži. Vyrůstala mezi kluky a k bojovým sportům ji přivedli starší bratři, kteří se věnovali boxu a kickboxu. Dříve hrála tato boxerka fotbal. Podle vlastních slov Evy má její rodina bojové sporty v genech. Už její strýcové ze Slovenska boxovali. [15]

V době, kdy Líšková hrávala fotbal, její mamince se to nelíbilo a tatínek jí podporoval. Když si později vybrala box, v jejich rodině se to otočilo. Začala ji více podporovat maminka a tátovi se to nelíbí. [15]

Pro box se Eva rozhodla asi ve dvanácti letech. To bylo ve chvíli, kdy se dívali s o dva roky starším bratrem v televizi na pořad Knockouty. Sledovali první zápasy Petra Macháčka, Roberta Kůrky a Ondřeje „Spejbla“ Hutníka. Tenkrát se Eva s bratrem ještě bojovými sporty vůbec nezabývali, ale tyto pořady je velice ovlivnily. Chtěli to zkusit, ale v jejich okolí žádné takové oddíly nebyly. Bydlí kousek od Příbrami a všechny cesty, které k bojovým sportům vedly, směřovaly do Prahy. Proto si sourozenci Líškovi alespoň koupili boxerské rukavice a zkoušeli si údery a kopy sami pro sebe. [15]

První Evin kontakt byl však s kickboxem. Týden po šestnáctých narozeninách poprvé přišla na trénink do Žebráku, malého města kousek od Lochovic, kde Líškovi bydlí. Evu přivedl bratr na trénink, aby si jen tak kondičně zatrénovala. Tu to však začalo velice bavit, především kontakty, nácviky a sparingy. [15]

Když bylo této bojovnici šestnáct let, rozhodovala se mezi tancem a boxem. Tenkrát chodila do taneční skupiny Honzy Lišky v Berouně. Taneční příprava se jí potom v ringu určitě hodila. Bohužel nemohla pokračovat v tanci a k tomu trénovat kickbox, to by zvládala možná, kdyby bydlela v Praze, ale takhle to nešlo. Ani finanční stránka nebyla zanedbatelná. [15]

Začátky byly těžké, a pokud se chtěla tato boxerka dostat mezi nejlepší, musela na turnajích porážet zkušené bojovnice, což nebylo vůbec jednoduché. Ale Evu to neodradilo, naopak jí to ještě více nabudilo a v dalším zápase toužila porazit soupeřky, které jí porážely. To se jí v budoucnu podařilo, ale ještě složitější bylo prorazit v těchto sportech. „Ženský se moc nebraly, a když už, tak si všichni raději všímali těch zaběhlých, zkušených fighterek, které „vyváželi“ do zahraničí,“ říká Eva. [15]

Líšková se stala třetí boxerkou v České republice, po Šárce Stokláskové a Renatě Vesecké, která se dostala do profesionálního ringu. V současné době máme v Čechách ještě další tři profesionální boxerky v čele s Arletou Krausovou.

Profesionálním ženským boxem ani jiným bojovým sportem se však nedá žít. [15]

Vzhledem k tomu, že Eva pracuje ve sportcentru bojových sportů u Marka Šimáka, nevadí, když si ze zápasu přiveze nějakou ozdobu v podobě monoklu. Tvrdí, že je to v její práci spíše výhoda, protože má respekt ostatních. Do tělocvičny její namodralá tvář k její profesi a sportovním výkonům patří. Knockout, že by o sobě nevěděla, tato bojovnice nikdy nedostala. [15]

Pokud chce žena mít dost zápasů a sbírat cenné zkušenosti, musí se věnovat více odvětvím bojových sportů. V boxu je zápasů velice málo a podobně je tomu i v thajském boxu. V kickboxu je to o trochu lepší, protože kickboxerská reprezentace vozí své členy hodně po turnajích. Proto pokud se chce žena nějak rozvíjet a být úspěšná, musí zvolit variantu s alespoň dvěma, nebo raději třemi bojovými sporty. Právě z tohoto důvodu Eva provozuje box, kickbox, thajský box a zápasy MMA. [15]

Při úvahách o fyziologickém složení ženského těla, které je citlivější než mužské, je třeba si uvědomit, že žena v ringu bojuje zase proti ženě. Žena, která stojí v ringu je na ty rány natrénovaná. V tomto sportu se rozhodně nemohou měřit ženy s muži. Děvče, se stejným počtem utkání, stejnou váhou a na stejné úrovni, jako kluk, se s ním v žádném případě nemůže rovnat. [15]

V době, kdy Eva začínala, v České republice plnokontaktní sport pro ženy nebyl, proto se věnovala semicontactu. Nebavilo ji však rozjet nějakou techniku, kterou musela v tom nejlepším zastavit. Prohrála někdy zápasy s rychlejší bojovnicí jen proto, že nemohla použít sílu. V plnokontaktu by nad takovou soupeřkou určitě vyhrála. Eva byla v semicontactu dokonce i v reprezentaci, ale jak říká, nebyl to její šálek kávy. Není to pro ni reálný boj. [15]

Jedná-li se o ženský box na olympijských hrách, Evin názor je, že box v podání žen měli na olympiádu zařadit už dávno. Je to z důvodu, že když Eva startovala asi před osmi lety na mistrovství republiky, tak se tím poprvé začali vážněji zabírat. „Vždyť ženy mají své šampionáty, mají národní soutěže, tak proč by tam neměly být,“ ptá se Eva. [15]

Líšková v rozhovoru vyzdvihuje Danuši Dilhofovou z Brna, která by mohla v Londýně uspět. O co nejlepší umístění budou bojovat i Martina Jindrová a Martina Schmoranzová, která má také velkou šanci, protože přivezla vůbec první medaili pro Českou republiku z mistrovství Evropy. Jedná-li se o váhové kategorie ženského boxu na olympijských hrách, dle Evina názoru váhy do 51 kg a do 60 kg jsou v pořádku, neboť v nich ženy předvádí výborný box. Na váhovou kategorii do 75 kg má jiný názor. Tyto ženy na tom nejsou technicky tak dobře a nepředvádí příliš líbivý box. [15]

Eva Líšková už chtěla dokonce skončit se svou závodní kariérou v roce 2009, a naplno se věnovat rodinnému životu, ale nejdřív chtěla zkusit mistrovství světa v kickboxu, které bylo nominačním turnajem na sportovní hry do Peking. [15]

Jediným Eviným vážnějším zraněním, kromě prasklého nosu, bylo utržení kolenních vazů asi před dvěma lety. Naštěstí se díky výbornému lékaři dala rychle dohromady. Už za dva měsíce boxovala, za tři měsíce začala kopat a čtyři měsíce po zranění už zase zápasila. [15]

Na závěr Eva říká: „Je to sport všech vrstev a ras. Nikdo nerozlišuje, jestli jste bohatý nebo chudý. Bílý nebo černý. Všichni jsou si rovni. Seznámíte se s pohodovými lidmi, kteří vám ve všem pomůžou a poradí. A jestli se potřebujete jen tak vyřádit nebo vyplavit ze sebe nashromážděný adrenalin, tak na to jsou tyto sporty ideální.“ [15]

4.2.4 Danuše Dilhofová - svěřenkyně Šárky Stokláskové

Danuše je naší nejzkušenější amatérskou boxerkou, která boxuje od roku 2001. Byla to historicky první zástupkyně ČR na mistrovství světa v ženském boxu, které se konalo v Číně roku 2008. Stala se mistryní republiky v boxu v letech 2002 – 2008 (kategorie 60 a 63 kg). Dále je mistryní České republiky ve fullcontactu pro rok 2002 a 2005. Na svém kontě má spoustu vítězství a účastí na turnajích po celém světě. Za svou kariéru prozatím odboxovala kolem sta zápasů, z toho asi 80% vyhrála. [31]

Na světovém šampionátu v roce 2010 na ostrově Barbados skončila na výborném pátém místě. Před semifinálovým kolem ji zastavila Cheng Dong z Číny. Před semifinále se Danuše mezi 42 soupeřkami probojovala přes Irinu Gilcovou z Moldávie a Mercedesz Pekacsovou z Maďarska. [31]

Shrnutí rozhovoru s Danuší Dilhofovou: „Boxuji, dokud soupeřka nebrečí“

Danuši nezajímá nic jiného než box. Více než Dilhofová, která vyhrála osmkrát amatérské mistrovství České republiky v boxu, miluje tento sport snad jen její trenérka Šárka Stoklásková. Dilhofová získala své tituly ve váhových kategoriích do 60 kg a do 63 kg. Boxem se živí. V roce 2012 se budou konat tři nebo čtyři kvalifikační turnaje a tato bojovnice myslí, že díky nim se na olympijské hry dostane. Má jedinečnou šanci, protože věkový limit pro olympijské hry je čtyřiatřicet let. S amatérským boxem chce po olympiádě skončit. [10]

Danuše začala trénovat box v jednadvaceti letech v klubu S. K. Lady Box a Kick v Brně. Důvodem bylo to, že když šla po dokončení učiliště pracovat, chyběl jí pohyb. Své první boxerské utkání v kariéře Dilhofová vyhrála, i když „přepálila“ první kolo a na konci zápasu byla úplně vyčerpaná. V České republice nemá konkurenci. Tato svalnatá žena říká: „Bezpochyby je tu málo boxerek a bez pochyby jsem dobrá. Jako jediná boxuji už devět let. Už když mě mladá soupeřka vidí, tak se bojí.“ [10]

Alespoň v zahraničí konkurenci má. Na mistrovství světa v Číně v roce 2008 jí porazila Irka Tylerová. Ta byla podle Dilhofové tak rychlá, že některé údery ani neviděla. [10]

Podle Danuše většina boxerek po prohraném zápase brečí. „Já taky, ale jen když cítím křivdu, že mě rozhodčí poškodil,“ říká Dilhofová. Vysloužila si přezdívku Masox, možná právě proto, že se soupeřkami nemá slitování.[10]

Box je pro ni drogou, proto půjde mezi profesionálky v případě, že by jí box chyběl. Tam boxují i ženy starší čtyřiatřiceti let. [10]

V budoucnu by se tato boxerka chtěla věnovat trénování. Chtěla by ale trénovat kluky, protože dívky jsou podle ní líné. K sebeobraně zatím nikdy nepotřebovala rychlý direkt. „S ženou bych si poradila, ale před devadesátikilovým chlapem bych utekla,“ vypráví Danuše Dilhofová. [10]

4.2.5 Martina Schmoranzová – reprezentantka ČR

Sportovní životopis [24]

Jméno: Martina

Příjmení: Schmoranzová

Narozena: 12. 4. 1987

Věk: 24 let

Výška: 172,5 cm

Váha: 67 kg

Zápasnická váha: 69/64 kg

Bydliště: Fojtíkova 2398, Rakovník

Studium: Sportovní gymnázium Kladno, zaměření plavání

Zaměstnání: v Útvaru pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby PČR od 1/2008 dodnes

V současnosti příprava na Olympijské hry 2012 pod MV sportu

Sportovní kariéra

5 – 20 let plavání – motýlek, kraul

5 – 15 let pozemní hokej

16 – 23 let kickbox, box, wushu sanda

Box

2x zlato z Mistrovství ČR

2x stříbro z Mistrovství ČR

2x bronz z MT (Maďarsko)

1x bronz z Mistrovství Evropy (Varšava) 2006

Vyhlášena nejlepším reprezentantem v roce 2006

Oficiálně první žena v ČR, která získala medaili z Mistrovství Evropy v boxu žen

Kicbox – fullcontact, lowkick

5x zlato z Mistrovství ČR

3x stříbro z Mistrovství ČR

4x zlato z MT Czech Open

1x stříbro z Mistrovství Evropy (Německo) 2006

1x zlato z Mistrovství Evropy (Maďarsko) 2007
1x bronz z Mistrovství Evropy (Maďarsko) 2007
5x zlatá z Národního poháru
Vyhlášena na Noci mistrů 2008

Wushu - Sanda

1x zlato z Mistrovství ČR 2006
1x zlato z Mistrovství Evropy (Varšava)

Počet zápasů celkem (výhra – remíza - prohra)

101 (84 – 2 – 15)

Trenéři

Při začátcích SKS Arena Kladno: Petr Kučera, Jan Homolka, Tomáš Martinovský
V současnosti SK Boxing, TKBC, Pražský rohovník: Eva Líšková, Miroslav Šafra,
Michal Soukup

Plánované zápasy pro rok 2011

15 - 20. února Bulharsko – Mezinárodní turnaj
22 - 27. březen Česko – Ústí nad Labem, Grand Prix
5 - 10. duben Polsko – Mezinárodní turnaj
29.4 - 4. května Polsko – European Union Women Championships
14 - 21. srpen Turecko – The Prime Minister tournament
5 - 11. září Ukrajina – Women's Nikolaev City Cup
ME - Holandsko – European Women's Championships,
Účast na galavečerech, na ligách

Dlouhodobá příprava na Olympijské hry 2012 Londýn

Rozhovor s Martinou Schmoranzovou – autor Martina Müllerová

Kdy jsi s bojovým uměním začala?

„V roce 2004 jsem začala s kickboxem a rok poté s boxem a wushu-sanda. Když jsem byla malá, tak okolo sedmi let, dělala jsem rok a půl karate.“

Kterým bojovým uměním se v současnosti věnuješ?

„V současné době se už věnuji jen klasickému boxu, protože se stal olympijským sportem.“

Jak ses dostala ke klasickému boxu?

„Ke klasickému boxu jsem se dostala díky kickboxu. Protože v kickboxu většina závodníků neumí moc dobře používat boxerské techniky, rozhodla jsem se tímto způsobem zdokonalit.“

Kde trénuješ a jak často?

„Mým trenérem je Michal Soukup z klubu Pražský rohovník. Boxerský trénink mám každý den, navíc každý druhý den chodím běhat a do posilovny. Tento režim dodržuji v době, kdy se nepřipravuji na zápas, pak je to jiné.“

Studuješ nebo pracuješ?

„Pracuji. Jsem u Policie České republiky - ochranná služba.“

Jak se ti daří skloubit práci/školu s tréninky?

„Ještě před rokem mi práci s tréninky moc skloubit nešlo. Ale po pořadu Všechnopárty u Karla Šípa mi policejní prezident umožnil studijní stáž pod Ministerstvem vnitra sportu a teď jen trénuji.“

Láká tě dráha profiboxerky? Proč?

„Zatím mě dráha profi-boxérky opravdu neláká. Lákají mě Olympijské hry a těch se mohu zúčastnit pouze jako amatérská boxerka.“

Připravuješ se na OH? Jak? S kým?

„Příprava na OH bude velmi těžká a ještě účast není jistá, ale budu se snažit, co to půjde. Připravuji se pod Mít'ou Soukupem. A jak? No, co ti budu vyprávět, je to občas velmi fyzicky a také psychicky náročné, ale stojí to za to.“

Jaká jsou kvalifikační kritéria pro OH?

„Kvalifikační kritérium je účast na mistrovství světa v roce 2012 a prvních 16 holek odjíždí na OH.“

Jaká je konkurence mezi ženami v ČR? Jaká je konkurence ve světě?

„Konkurence mezi českými ženami není nějak veliká, ale mám tu jednu soupeřku, která je opravdu kvalitní, jmenuje se Danuše Dilhofová. To bude pro mě těžký oříšek. A světová úroveň je velice vysoká, nebude lehké prorazit.“

Jsi levačka, myslíš si, že je to pro tebe ve světové konkurenci výhodou?

„No jestli je to výhoda ve světové konkurenci, to si nejsem jistá. Teď v Čechách byl turnaj Grand prix v Ústí nad Labem a v mé váze bylo 10 žen, z toho nás bylo 8 obrácených gardů.“ (pozn. autora: leváci boxují v obráceném postoji než praváci)

Jaká jsou vlastně specifika boxu leváků, oproti pravákům?

„No, používáme více zadní ruku, to je jedna z největších výhod leváků a praváci na nás nejsou moc zvyklí a neumí s námi moc boxovat.“

Jak se tobě boxuje s levákem? Také na to asi nejsi moc zvyklá ...

„Já na to zvyklá jsem, na trénink se mnou chodí kluci, kteří boxují ve stejném gardu. Proto s nimi často boxuji, abych nebyla překvapená, když potkám v ringu levačku. Ale normální gard (praváka) je pro mě určitě lepší.“

Uvažovala jsi někdy o tom, že by jsi s boxem skončila?

„Abych řekla pravdu tak ano, ale to bylo například jen v tréninku, když už jsem byla v psychickém i fyzickém vyčerpání. Po odpočinku už jsem se zase těšila na další trénink. Miluji ten sport a až ho jednou nebudu dělat závodně, tak bych chtěla alespoň rekreačně.“

Jaké jsou tvé sportovní plány a cíle do budoucna?

„Jsem ještě mladá, je mi 24 let a v boxerské kariéře bych toho chtěla ještě hodně dosáhnout. V roce 2012 je poprvé zařazen ženský box na OH, a kdyby to nevyšlo, chtěla bych vydržet a zkusit se kvalifikovat na OH v roce 2016, když zdraví dovolí.“

5. Vyjádření Mezinárodního olympijského výboru

Emancipace ženského a mužského světa, která stále probíhá, boří stereotypy. Ve sportu je hodně viditelná. Už dávno ženy hrají fotbal, hokej i ragby. Nedávno také začaly skákat na lyžích a v roce 2012 v Londýně budou boxovat na olympijských hrách. Mezinárodní olympijský výbor vysvětluje vstup boxerek na olympijskou scénu snahou o zvyšování rovnováhy mezi počtem sportovců a sportovkyň. [12]

5.1 Box žen pro rok 2012

Výkonná rada Mezinárodního olympijského výboru schválila zahrnutí ženského boxu na Olympijské hry v Londýně v roce 2012 a navrhla golf a ragby na zařazení do programu olympijských her v roce 2016. [21]

Nové události pro rok 2012

Včetně ženského boxu Výkonná rada MOV schválila několik nových akcí v roce 2012 na olympijských hrách v Londýně. Všechny tyto akce byly na žádosti příslušných mezinárodních federací. Ženský box bude v roce 2012 společně s dalšími třemi událostmi poprvé zařazen do olympijského programu. Současných 11 mužských váhových kategorií v boxu bude nahrazeno deseti mužskými a třemi ženskými vahami. Zbývající tři události se týkají kanoistiky, moderního pětiboje a tenisu. [21]

5.2 Stálý nárůst podílu žen na OH

Není pochyb o tom, že účast žen na olympijských hrách je klíčová pro společnost obecně, ale i pro budoucnost sportu. V roce 1984 v Los Angeles se účastnilo olympijských her 23 % žen. Tento počet se zvýšil na 43 % na OH v Peking v roce 2008. Na olympijských hrách mládeže v roce 2010 v Singapuru se počet sportovkyň vyšplhal na 46 %. [20]

S přidáním ženského boxu do programu olympijských her, budou v Londýně v roce 2012 na OH ženy poprvé v historii soutěžit v každém sportu. [21]

V roce 2012 se bude v Los Angeles konat pátá světová konference, tentokrát na téma „Společně silnější: Budoucnost sportu.“ Na této konferenci se bude řešit téma podpory žen a dívek ve sportu, zejména v průběhu posledních dvou desetiletí. Cílem konference by mělo být odstranění některých z překážek rovnosti mužů a žen ve sportu, které ještě existují. Téma odráží také vliv zvyšující se přeshraniční spolupráce, dále se téma zaměřuje na jednotlivé věkové skupiny. [21]

5.3 Stručně o boxu na OH

Box se objevil na původních olympijských hrách v 7. století před naším letopočtem, kdy soupeři bojovali s kousky kůže omotanými kolem pěstí. V roce 1867 byla stanovena sportovní pravidla, jenž byla pojmenována na počest šlechtice Marquesse Queensberry, který je schválil. Podstata těchto pravidel, upravujících tento olympijský sport, se dochovala dodnes. [15]

Na olympijských hrách se v boxu objeví 10 mužských váhových kategorií. Od lehké muší váhy (46 kg až 49 kg) až po super těžkou váhu (nad 91 kg). Ženy budou v Londýně 2012 poprvé boxovat o olympijskou medaili. O tu mohou bojovat ve třech váhových kategoriích: muší váha (48 kg až 51 kg), nízká hmotnost (57 kg až 60 kg) a střední váha (69 kg až 75 kg). [15]

Na olympijských hrách budou zápasy mužů probíhat ve třech kolech po třech minutách, zápasy žen budou mít čtyři kola po dvou minutách. Body budou uznány boxerům za údery, které dopadnou přesně na hlavu oponenta nebo na horní část jeho těla. V Londýně 2012 budou všechna boxerská utkání probíhat vyřazovacím způsobem. Vítězové obou semi-finále v každé hmotnostní kategorii budou bojovat o zlatou medaili a každý poražený z těchto zápasů dostane bronzovou medaili. [15]

Od první olympijské soutěže v roce 1904 zvítězilo na hrách mnoho největších boxerských jmen, jako Cassius Clay (později známý jako Muhammad Ali, 1960), George Foreman (1968) a Oscar de la Hoya (1992). [15]

6. Výsledky zkoumání veřejného mínění

Česká veřejnost má zkreslené nebo vůbec žádné informace týkající se ženského boxu i boxu všeobecně. V této práci jsem se zaměřila na zjišťování názorů anketou. Anketu jsem rozdala mezi respondenty obou pohlaví, kteří se bojovým uměním zabývají i těm, kteří se mu nevěnují. Zaměřila jsem se na otázky týkající se všeobecného pohledu na box, olympijské hry a především zařazení ženského boxu na olympijské hry.

Oslovila jsem respondenty všech věkových skupin, které jsem následně rozdělila do tří věkových kategorií. Jedná se o kategorii do 22 let, od 23 do 29 let a poslední kategorií jsou osoby ve věku nad 29 let.

Ze 100 % mužů patří 22 % do věkové kategorie pod 22 let (včetně), 38 % mužů je ve věku mezi 23 a 29 let. Posledních 40 % mužů je zařazeno do skupiny nad 29 let.

Ze 100 % žen patří do první věkové kategorie (do 22 let) 37 %. Žen ve skupině od 23 do 29 let je 35 % a poslední skupina, nad 29 let zahrnuje 28 % žen.

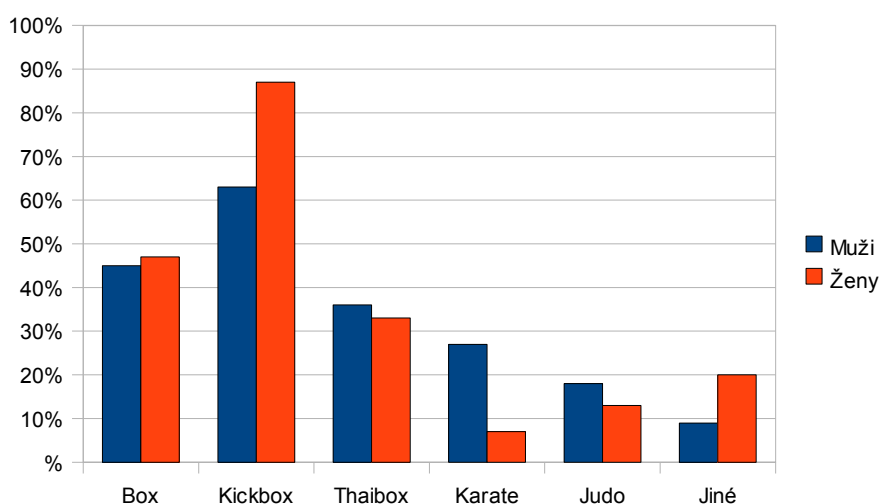
Ve většině otázek však budu respondenty dělit podle kritéria pohlaví, a zda se bojovým sportem zabývají nebo ne.

Celkový počet respondentů, kteří anketu vyplnili, je 120, z toho 52 % žen a 48 % mužů. Téměř třetina dotázaných se zabývá některým z bojových sportů. Dle odpovědí na první otázku z ankety (viz. příloha č. 1), lze respondenty rozdělit do čtyř skupin (viz. graf v příloze č. 2). Z celkového počtu 120 osob bez rozdílu pohlaví se bojovými sporty zabývá 31 %, o bojová umění se zajímá 26 %, 34 % osob je ignoruje a 9 % lidí je odsuzují.

6.1 Nejrozšířenější bojové umění

První otázkou, kterou považuji za důležitou u respondentů zabývajících se bojovými sporty je, jakým bojovým sportem se vlastně zabývají (viz. příloha č. 1). Dotazovaní měli možnost výběru z několika různých variant, ze kterých mohli zvolit i více možností. Z toho důvodu součet výsledků neodpovídá 100 %.

Výsledky jsem zapracovala do sloupcového grafu, který porovnává jednotlivá bojová umění s ohledem na pohlaví. Respondenti mohli volit z těchto bojových umění: box, kickbox, thaibox, karate, judo a jiné, kde měli možnost svou odpověď rozepsat.

Graf č. 1: Nejrozšířenější bojová umění

Klasickým boxem se zabývá zhruba stejné procento mužů i žen z dotazovaných respondentů. Ale téměř dvojnásobný počet žen se zabývá kickboxem. Myslím si, že je to především z důvodu možnosti výběru více disciplín. Jedná se o plnokontaktní, polokontaktní i bezkontaktní disciplíny, které jsou pro ženy určitě přijatelnější. Většina žen, které se věnují plnokontaktnímu kickboxu, se často zabývají i klasickým boxem a thaiboxem, protože jsou si navzájem silou úderu dost podobné. Podobně je to i u mužů.

Je pravděpodobné, že více žen se věnuje kickboxu i z důvodu intenzivnějšího zapojení dolních končetin. V tomto případě se jedná především o tzv. kondiční kickbox nebo kickbox-aerobik, které slouží jako prostředek ke zvyšování fyzické kondice, spalování tuků, zvýšení pohyblivosti kloubů a tvorbě svalové hmoty.

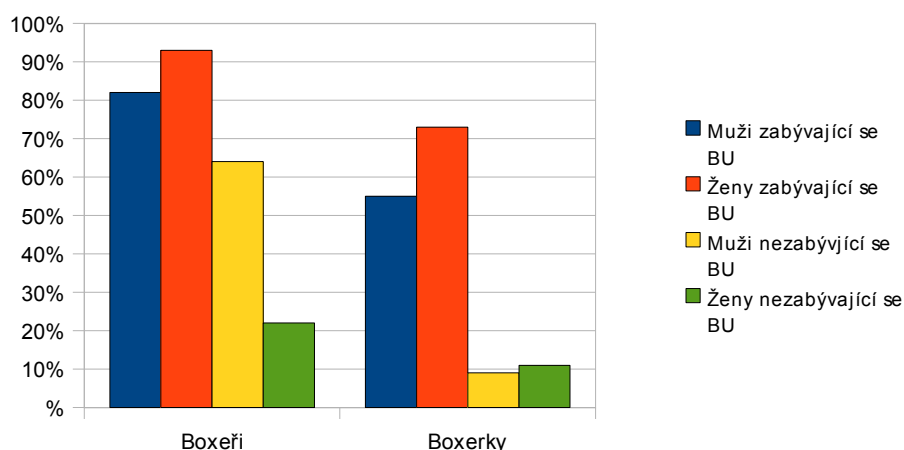
Mezi jiné bojové sporty respondenti zařadili MMA a Capoeiru. Konkrétně se z dotazovaných zabývá 7 % žen Capoeirou, 13 % žen a 9 % mužů se věnuje MMA.

MMA (Mixed Martial Arts) je spojení boje v postoji s bojem na zemi. Jedná se o údery rukou a kopy, včetně loktů a kolen, strhy, klinče, páky na ruce i nohy, škracení a údery na zemi. Bojuje se tři kola po pěti minutách a profesionální zápasy se odehrávají v kleci.

Capoeira je bojové umění spojené s tancem. Tento styl vznikl v Brazílii mezi otroky, kteří měli zakázaný kontaktní zápas. Jedná se o rytmický tanec s bojovými prvky, který využívá specifický druh hudby.

6.2 Všeobecný přehled o boxu

Následujícím rozbořem otázek číslo 5 a 8 (viz. příloha č. 1) sleduji přehled dotazovaných osob o významných českých boxerech a o českých nebo světových boxerkách. Téměř 52 % všech respondentů zná alespoň jednoho českého boxera a pouhých 27 % zná českou nebo světovou boxerku.

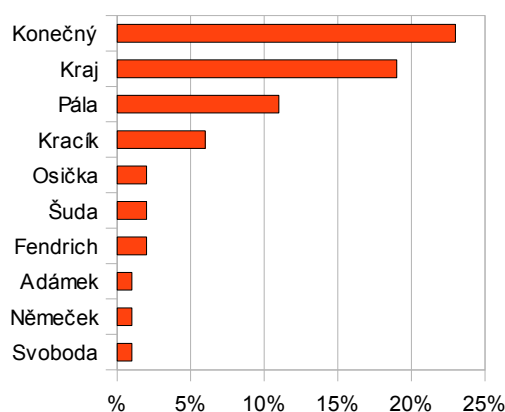
Graf č. 2: Znalost boxerů a boxerek

V grafech porovnávám znalost mezi čtyřmi skupinami respondentů, které jsem rozdělila podle pohlaví a následně ještě podle toho, zda se bojovým sportem zabývají.

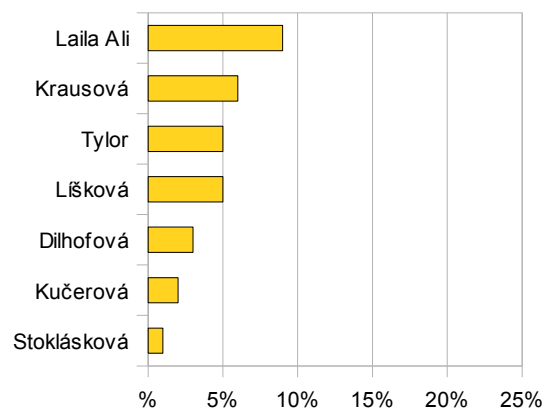
Můžeme se přesvědčit o tom, že muži, kteří se bojovým sportem nezabývají, mají však o mužském boxu mnohonásobně větší přehled, než ženy, které se tomuto sportu také nevěnují. Z toho vyplývá, že muži tyto sporty alespoň pasivně sledují v televizi, na internetu nebo si o nich přečtou v novinách. Dle mého názoru je to i tím, že se muži všeobecně více zajímají o sport jak aktivně, tak pasivně.

Dle mého názoru, společně s provedeným průzkumem, je veřejné povědomí o boxujících ženách nízké z toho důvodu, že je v České republice těchto boxerek málo a zatím se jejich úspěchy pohybují pouze na republikové úrovni. O jejich mezinárodních úspěších se můžeme dočíst jen na specializovaných internetových stránkách nebo časopisech, které běžný občan nevyhledává.

Následující dva grafy věnuji právě známým osobnostem, mezi českými boxery a českými i světovými boxerkami. Jedná se o jména, která respondenti sami vpisovali do ankety, každý mohl napsat více jmen. Právě z toho důvodu součet procent u všech bojovníků dohromady neodpovídá celkovému množství respondentů, kteří na otázku, zda znají nějakého českého boxera, nebo českou a světovou boxerku, odpověděli ano. Vycházím z toho, že počet lidí, jenž odpověděli ano, je 100 %.

Graf č. 3: Čeští boxeři

Graf č. 4: České a světové boxerky

Většina respondentů mužského pohlaví uváděla jako nejznámějšího českého boxera Lukáše Konečného, který patří do současné špičky na poli profesionálního boxu a Rudolfa Kraje, který se zapsal do povědomí stříbrnou medailí z OH. Konkrétně muži do 22 let uváděli jako dalšího Ondřeje Pálu, který je také současným představitelem profesionálního boxu. Mezi muži nad 22 let bodoval, kromě již zmiňovaných, ještě Rostislav Osička, bývalý český boxer (*1956).

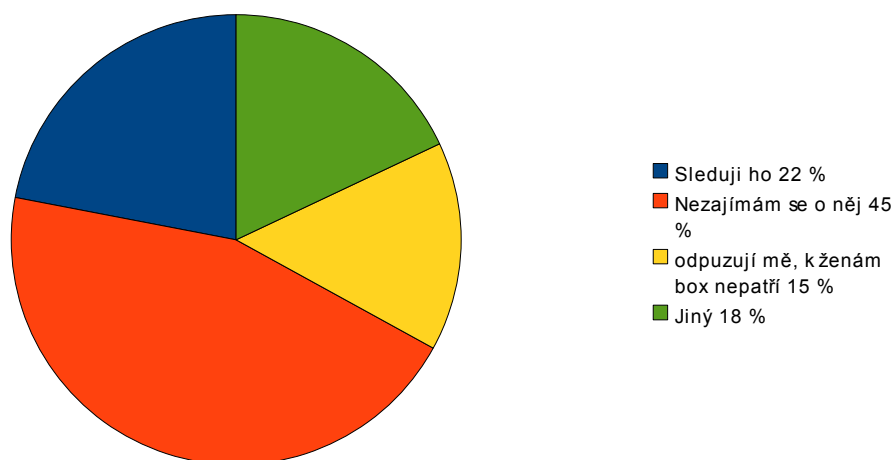
Jedná-li se o názory žen, mezi českými boxery převládá jméno Rudolfa Kraje a Romana Kracíka. Ženy do 22 let navíc uváděly Ondřeje Pálu a Jana Fendricha, známého především, jako mistra světa v amatérském kickboxu, který boxuje první ligu amatérského boxu. Ženy nad 22 let, znají také bývalého boxera a olympijského vítěze Bohumila Němečka (zemřel v roce 2010).

Ti z respondentů, kteří se bojovým sportům věnují, doplnili ještě jména, jako Šuda, Adámek a Svoboda.

Mezi muži, kteří se bojovým sportům nevěnují, jako nejznámější boxerka figurovala Laila Ali, dcera legendárního boxera Muhammada Aliho. Tuto boxerku znaly i ženy, nezabývající se tímto sportem. Navíc ještě uváděli jména především českých boxerek, jsou to: Šárka Stoklásková, bývalá boxerka a současná trenérka ženské reprezentace a Arleta Krausová, česká profesionální boxerka.

Jedná-li se o respondenty, zabývající se bojovými sporty, mezi ženami bodovala opět Laila Ali a ze zahraničních boxerek ještě Katie Taylor, několikanásobná mistryně světa. Jako české boxerky uváděli – jak ženy, tak muži – Danuši Dilhofovou, Arletu Krausovou, Evu Líškovou, českou profesionální boxerku a Anetu Kučerovou.

6.3 Názor veřejnosti na box v podání žen

Graf č. 5: Názor na ženský box

Červená plocha grafu znázorňuje nezájem respondentů o ženský box, je však nutno dodat, že se jedná především o lidi, kteří se bojovými sporty nezabývají. Z těchto dotazovaných daný názor sdílí 54 % mužů (z celkového množství neboxujících mužů) a 59 % žen (z celkového množství neboxujících žen).

Mezi lidmi, jenž se těmto sportům věnují je to 37 % mužů (z celkového množství mužů věnujících se bojovým sportům), ale ženy tento názor nesdílí.

Logicky se dá odvodit, že když se ženy zabývají nějakým bojovým sportem, zajímají je především o ženy se stejným sportovním zaměřením. Z toho vyplývá také fakt, že muži zase sledují mužské bojové sporty.

K názoru, že box v podání žen je odpuzivý, se hlásí muži i ženy podobně. Nejdříve se zaměřím na ty, kteří se bojovými uměními nezabývají. Z celkového počtu žen v této skupině je to 24 %. Vezmeme-li v úvahu muže v téže skupině, jedná se o 14 % z celkového množství mužů. U zabývajících se mužů má takový pohled pouze jeden z nich a žena se takto nevyjádřila ani jedna.

Mezi jinými názory se objevují různé komentáře, doplňující předešlé odpovědi a také zcela odlišné pohledy na věc. Ráda bych zde některé uvedla.

Ženy nezabývající se bojovým sportem

- nesleduji ho pravidelně, ale občas se podívám
- byla bych ráda, kdyby se v České republice věnovalo ženskému boxu více pozornosti

Muži nezabývající se bojovým sportem

- ženský box není kde sledovat
- nehodí se k ženě
- neláká mě to
- nemám s tím problém
- nevidím velký rozdíl mezi ženským a mužským boxem

Ženy zabývající se bojovým uměním

- ženy dokážou podat pěkný výkon, škoda jen malé konkurence v ČR
- není to rozhodně nic divného
- nesleduji pravidelně, ale na zápas se ráda podívám
- miluji ho (názor M. Schmoranzové – české reprezentantky)

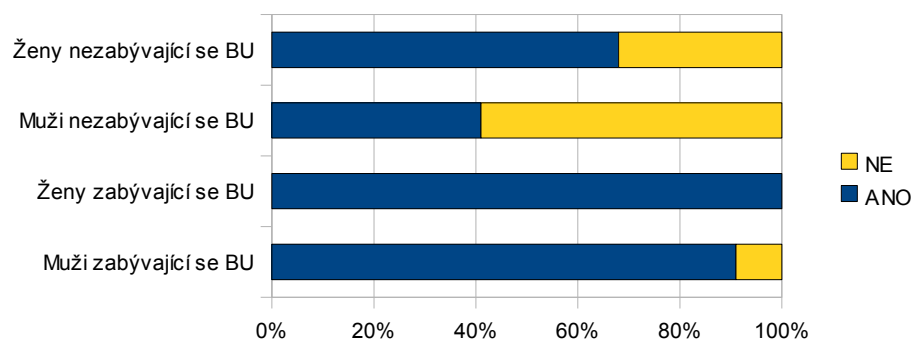
Muži zabývající se bojovým uměním

- rád se podívám (nepravidelně)

Většina těchto názorů nebyla jednoznačně negativních. Je pravda, že v dnešní době už se sporty tolik nerozdělují na mužské a ženské.

6.4 Názor na zařazení ženského boxu na OH

Tato podkapitola se vztahuje k otázce číslo 12 (viz. příloha č. 1). Respondenti měli na výběr ze dvou možností odpovědi – ano a ne, které mohli doplnit o důvod, proč se tak rozhodli.

Graf č. 6: Zařazení ženského boxu na OH

Ženy nezabývající se bojovým sportem

V této skupině 68 % respondentek odpovědělo kladně. Avšak na otázku, zda by ženský box na olympijských hrách sledovaly, odpovědělo kladně pouze 19 % ze všech žen v této kategorii.

Důvody, proč by neměl být zařazen ženský box na OH:

- pro ženy je to nebezpečné
- pro diváka je neatraktivní, když do sebe buší ženy (dívky)
- není zajímavý
- ženy se nemají mlátit
- box není pro ženy

Důvody, proč by měl být zařazen ženský box na OH:

- je to sport, jako každý jiný
- když mohou hrát hokej a soutěžit ve vzpírání, mohou i boxovat
- je tam mužský box, tak proč ne ženský (tento názor se objevil vícekrát)
- ženy dovedou být lepší a tvrdší než muži, proto si to zaslouží

Muži nezabývající se bojovým sportem

Tato skupina má z celkového množství respondentů na danou problematiku nejnegativnější názor. Většina mužů, celých 59 %, se postavilo proti účasti boxujících žen na olympijské hry. Asi právě proto nebude sledovat tento sport na OH 91 % mužů z této skupiny.

Důvody, proč by neměl být zařazen ženský box na OH:

- zdá se mi příliš „tvrdý“ pro ženy
- nemám rád násilí
- ženy by se neměly řezat
- není hezký pohled na rozbitý obličej ženy
- zase tak světoborné to není
- nepovažuji box za sport
- nezajímá širokou veřejnost

Důvody, proč by měl být zařazen ženský box na OH:

- patří tam cokoli, co vydělává peníze
- pokud existuje mezinárodní organizace boxu pro ženy, nebo je členem, OH jsou vrcholná soutěž
- je to sport, jako většina jiných
- když mohou muži, proč ne ženy

Ženy zabývající se bojovým sportem

Z této skupiny ani jedna žena neodpověděla negativně. Vzhledem k tomu, že se podobným druhem sportu zabývají, toto lze předpokládat. Většina z nich bude ženský box na olympijských hrách sledovat, pouze 7 % ne.

Důvody, proč by měl být zařazen ženský box na OH:

- je to zajímavé
- jsou tam muži, proč ne ženy
- každý sport má ženské i mužské podání, tak i box by měl mít
- ženský box je na dobré úrovni, proto je dobře, že jim dali šanci ukázat, co umí

Muži zabývající se bojovým sportem

Vzhledem k tomu, že se podobným sportům věnují, ani oni nejsou proti účasti žen na olympijských hrách. Proti je pouhých 9 %. Z celé této kategorie bude sledovat zmiňovaný sport na OH téměř 64 % respondentů.

Důvody, proč by měl být zařazen ženský box na OH:

- je to sport, jako každý jiný (odpovídalo více dotazovaných)
- ženy mohou vykonávat jakýkoli sport, stejně jako muži

6.5 Názor Lukáše Konečného na zařazení ženského boxu na OH

Nejúspěšnější český profesionální boxer Lukáš Konečný, nemá nic proti ženskému boxu na profesionální úrovni, ale na olympijské hry prý podle něj tento sport v podání žen nepatří. [17]

„Nechci být obviňován z toho, že nepřeji ženám, aby si to v ringu mezi sebou rozdaly. Naopak. Ale cpát ženský box na olympiádu považuji za hloupost,“ tvrdí Konečný, účastník OH v Sydney v roce 2000. „Podle mého názoru je olympiáda vzhledem k množství sportovních odvětví již tak nepřehledná. Nevěřím tomu, že by se zrovna tento sport těšil velké divácké oblibě.“ [17]

Tomuto Lukášovu názoru se vůbec nedivím. Vzhledem k tomu, že boxu už dlouhou dobu věnuje, nejspíš ví, jaký je o box v podání žen zájem mezi diváky. Na druhou stranu jeho názor vysvětluje i to, že Konečný celkově nemá rád, když se ženy zabývají bojovými sporty. O tom jsem se měla možnost osobně přesvědčit, když byl tento známý boxer v našem kickboxerském klubu na boxerském semináři. On sám nám řekl, že nefandí ženám, které boxují. [17]

Závěr

Jedním z cílů mé práce bylo seznámit širokou veřejnost s boxem, jako takovým, především s jeho historií na olympijských hrách a některými osobnostmi české boxerské scény. Díky tomu jsem se i já sama o tomto sportu dozvěděla více.

I přes to, že box není v České republice příliš známý a rozšířený, někteří čeští boxeři se zapsali do historie olympijských her umístěním na stupních vítězů. Bohužel, v posledních letech, kromě úspěchu Rudolfa Kraje v roce 2000, se tak nestalo. Dle mého názoru je to především tím, že v České republice nejvíce vládne fotbal, hokej apod. a konkrétně box má malou podporu. Jediným amatérským boxerem, o kterém můžeme v posledních několika letech slyšet ve spojení s OH je Zdeněk Chládek. Ten ovšem prozatím žádný cenný kov z olympijských her nepřivezl.

Když se zaměřím konkrétně na ženy, které se zabývají některým z bojových sportů, lze podle výsledků ankety konstatovat, že téměř polovina ze všech dotazovaných osob se o tento sport nezajímá.

Dle mého názoru na ženách, které se ať už rekreačně, nebo závodně věnují některému z bojových sportů, není nic divného. Naopak si myslím, že průprava v jakémkoli bojovém umění může být pro ženu spíše výhodou. Sama se zabývám asi devět let kickboxem a i v klasickém boxu jsem absolvovala dva zápasy. Ale na otázku, zda bych se ubránila, kdyby mě někdo napadl, kterou mi lidé čas od času pokládají, nedokážu odpovědět. Do takové situace jsem se naštěstí nikdy nedostala.

Ve spojení s ženami bojovnicemi, mě velice zaujal názor Zdeňka Srstky, herce a kaskadéra, který má za sebou úspěšnou sportovní kariéru. Zdeněk neustále sleduje box a dříve trénoval dívky ve vzpírání a v zápase. Zdeněk v rozhovoru popisuje mezinárodní soustředění děvčat: „To Vám řeknu, běda chlapovi, který by se jim dostal do rukou. Já Vám řeknu, ženský jsou daleko bojovnější než chlapi. Vždycky si dělám legraci, že je to jako se psy – psi zápasí do první krve, feny do poslední. Samozřejmě, že ta muskulatura u ženských je o něčem jiném, ale jinak

jsou chápavější i pohybově nadanější.“ Při otázce, zda jsou ženy bojácnější, se Srstka vyjádřil takto: „Nevěřte tomu, jsou odolnější. My chlapi, nerad to říkám, jsme poserové. Vidím to na sobě, nemám rád bolest... ale to asi nikdo.“ Takto se vyjádřil muž, jenž si vybral sporty, kde ta bolest nutně přichází a ještě k tomu kaskadérskou práci. Tento muž i přes to, že už mu je 76 let, stále cvičí. [32]

Hlavním cílem mé práce byl průzkum veřejného mínění, na zařazení ženského boxu na Olympijské hry v Londýně v roce 2012. Podle 68 % lidí ze všech dotazovaných ženský box na olympijské hry patří. Opačný názor má profesionální boxer Lukáš Konečný, který i odhadoval sledovanost ženského boxu na OH. V anketě se potvrdil jeho názor, že tento sport by se netěšil příliš velké divácké oblibě. Téměř 80 % všech respondentů potvrdilo, že ženský box na olympiádě sledovat nebude. Mezi zbylých 20 % se zařazují především samotné boxerky, kterých jsem se dotazovala.

I přes to, že nebude ženský box tolik sledovaný, doufám, že se více rozšíří mezi lidi a ti se na něj začnou dívat jinak. Myslím, že si na to časem všichni zvyknou. Doufám, že za několik let nebude žena v ringu nikomu připadat, jako něco neobvyklého.

Zdroje použité literatury

1. CZECHBOXING. *Ženy* [online].
URL: <<http://www.czechboxing.cz/mistrovstvi-cr/mistrovstvi-zeny>>.
[cit. 2011-02-13].
2. ČÁSLAVOVÁ, Eva. *Management sportu*. Praha : East West Publishing, 2000. ISBN 80-7219-010-5.
3. ČUBU. *Dilhofová prohrála...* [online].
URL: <<http://www.cubu.cz/index.php?call=info&filtr=4&idc=673>>.
[cit. 2011-02-15].
4. DILHOFOVÁ, Danuše. *Sportovní kariéra* [online].
URL: <<http://www.danusedilhofova.wbs.cz/Sportovni-kariera.html>>.
[cit. 2011-02-12].
5. DOVALIL, Josef a kol. *Olympismus*. Praha : Olympia, 2004.
ISBN 80-7033-871-7
6. FELT, Karel. *Olympijské hvězdy*. Praha : Ottovo nakladatelství, 2000.
ISBN 80-7181-451-2
7. FFLEGL, Václav. *Malý průvodce olympijskými sporty*. Praha : Albatros, 1999. ISBN 80-00-00749-5
8. FLUSSEROVÁ, Štěpánka. *Češky boxovaly v Polsku, Dilhofová byla nejúspěšnější* [online].
URL: <<http://powerlifting.ronnie.cz/c-5986-cesky-boxovaly-v-polsku-dilhofova-byla-nejuspesnejsi.html>>. [cit. 2011-02-14].
9. FLUSSEROVÁ, Štěpánka. *Lukešová měla v Ústí smůlu na los* [online].
URL: <<http://powerlifting.ronnie.cz/c-6658-lukesova-mela-v-usti-smulu-na-los.html>>. [cit. 2011-02-14].
10. HLOUŠEK, Jiří. „Boxuji, dokud soupeřka nebrečí“ [online].
URL: <<http://www.sedmicka.cz/brno-vyskov/clanek?id=57551>>.
[cit. 2011-02-10].

11. KADEŘÁBEK, P., CHARVÁT, M. *Před 50 lety vyhrál boxer Němeček na OH* [online].
URL: <http://www.rozhlas.cz/zpravy/ostatnidiscipliny/_zprava/779528>.
[cit. 2010-12-06].
12. KOVÁŘ, Pavel. *Ženský box na OH: Zvrhlost nebo nová realita?* [online].
URL: <http://www.rovnopravnost.cz/index.php?page=zpravy&page1=clanky&page2=detail_clanku&volba=1659>.
[cit. 2011-04-03].
13. KURZWEIL, Rudolf. *Stříbro pro Rudolfa Kraje!* [online].
URL: <<http://www.melnik2000.cz/sport/sydney2000.htm>>. [cit. 2010-12-06].
14. LÍŠKOVÁ, Eva. *Sportovní životopis* [online]. 6. března 2011 18:03;
[cit. 2011-03-07]. Osobní komunikace.
15. LONDON 2012. *Boxing* [online].
URL: <<http://www.london2012.com/games/olympic-sports/boxing.php>>.
[cit. 2011-04-03].
16. LUKEŠ, Petr. *Ženská reprezentace boxovala v Maďarsku* [online].
URL: <<http://skboxing.cz/archiv-clanku/221-enska-reprezentace-boxovala-v-maarsku>>. [cit. 2011-02-12].
17. NUTREND. *Lukáš Konečný: „Je to hloupost!“* [online].
URL: <http://www.nutrend.eu/cz/akce-a-udalosti/print_1/atr_245142/lay_3/lukas-konecny-je-to-hloupost.aspx>.
[cit. 2011-02-12].
18. OLYMPIC. *Box* [online].
URL: <<http://olympic.cz/cz/sporty/832/box>>. [cit. 2010-12-01].
19. OLYMPIC. *Historie* [online].
URL: <<http://olympic.cz/cz/sporty/833/historie>>. [cit. 2010-12-01].
20. OLYMPIC. *Warming up for the 2012 IOC World Conference on Women and Sport* [online]. URL: <<http://www.olympic.org/content/Olympism-in-Action/Women-and-sport/Warming-up-for-the-2012-IOC-World-Conference-on-Women-and-Sport-/>>>. [cit. 2011-04-06].

21. OLYMPIC. *Women's boxing for 2012 and golf and rugby proposed for 2016* [online]. URL: <<http://www.olympic.org/media?articleid=72492>>. [cit. 2011-04-06].
22. REDAKCE ČASOPISU. Ženský box a olympijské hry 2012. *Bojová umění*, září – říjen 2009, roč. 14, č. 09 – 10, str. 36 – 37
23. REGIONY ČR. *Pátou boxerkou světa váhy do 60 kg je Češka Danuše Dilhofová* [online]. URL: <<http://www.regiony-cr.cz/view.php?cislocianku=20100904378&rstema=126&rsstat=5&rsrakraj=0&rsregion=0>>. [cit. 2011-02-22].
24. SCHMORANZOVÁ, Martina. *Rozhovor* [online]. 1. dubna 2011 11:06; [cit. 2011-04-01]. Osobní komunikace.
25. SKBOXING. *Technická a soutěžní pravidla boxu* [online]. URL: <<http://skboxing.cz/ostatni/10-pravidla-boxu>>. [cit. 2011-02-10].
26. STOKLÁSKOVÁ, Šárka. *Šárka Stoklasková* [online]. URL: <<http://www.osobnosti.cz/sarka-stoklaskova.php>>. [cit. 2011-01-15].
27. STOKLÁSKOVÁ, Šárka. *Tréninková příprava dívek a žen v boxu a její zvláštnosti*. Brno, 2006. 73 s. Diplomová práce na Fakultě Sportovních Studií Univerzity Masarykovy.
28. ŠVEC, Milan. Tanečnice LíšK.O.vá. *Bojová umění*, květen – červen 2010, roč. 15, č. 05 – 06, str. 4 – 13
29. VACHUTA, Miroslav. *Do Ústí míří elita ženského boxu, na startu bude sedm mistryň světa* [online]. URL: <<http://bojove-sporty.erasport.cz/c.8690-do-usti-miri-elita-zenskeho-boxu-na-startu-bude-sedm-mistryn-sveta.html>>. [cit. 2011-02-14].
30. VACHUTA, Miroslav. *Tylorová obhájila ve finále MS titul nejlepší boxerky světa* [online]. URL: <<http://bojove-sporty.erasport.cz/c-4490-tylorova-ve-finale-ms-obhajila-titul-nejlepsi-boxerka-sveta.html>>. [cit. 2011-02-14].

31. WOMENBOXING. *Kronika země* [online].
URL: <<http://www.womenboxing.cz/Historie-zenskeho-boxu.html>>.
[cit. 2011-01-12].
32. ŽAMBERYOVÁ, Lucie. *Zdeněk Srstka: „Lidi už neuměj posedět a pokecat“*
[online]. URL: <<http://kulturstika.ronnie.cz/c-7997-zdenek-ststka.lidi-uz-neumej-posedet-a-pokecat.html>>. [cit. 2011-02-12].

Seznam příloh:

Příloha č. 1 – Anketa

Příloha č. 2 – Výsledky ankety

Příloha č. 1

Vážení respondenti,

jsem studentkou třetího ročníku sportovního managementu na Technické univerzitě v Liberci a v rámci vypracování své bakalářské práce s názvem Ženský box a jeho zařazení na olympijské hry v Londýně v roce 2012, Vás žádám o vyplnění následující ankety.

Hlavním cílem mé bakalářské práce je průzkum veřejného mínění na zařazení ženského boxu na olympijské hry. Předem děkuji za vyplnění ankety.

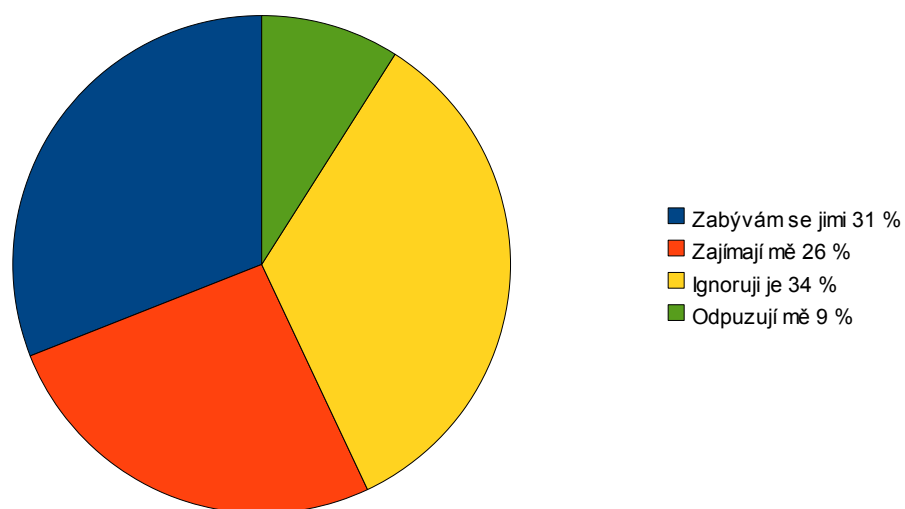
Martina Müllerová

1. Bojové sporty: ☐ zabývám se jimi
☐ zajímají mě
☐ ignoruji je
☐ odpuzují mě
2. Znáte někoho ve svém okolí, kdo provozuje bojový sport? ☐ ano ☐ ne
3. Zabýváte se nějakým bojovým sportem (uměním)? ☐ ano ☐ ne
(Pokud ne, přejděte na otázku číslo 5.)
4. Jakým bojovým sportem (uměním) se zabýváte? ☐ box
☐ kickbox
☐ thaibox
☐ karate
☐ judo
☐ jiné
5. Znáte nějakého významného českého boxera? ☐ ano Koho?
☐ ne
6. Sledujete box? ☐ ano ☐ ne
7. Jaký máte názor na box v podání žen? ☐ sleduji ho
☐ nezajímám se o něj
☐ odpuzuje mě, k ženám box nepatří
☐ jiný
8. Znáte nějakou českou nebo světovou boxerku? ☐ ano Koho?
☐ ne
9. Sledujete olympijské hry? ☐ často ☐ někdy ☐ nikdy
10. Sledujete sporty v podání žen na olympijských hrách? ☐ ano Které?
☐ ne
11. Sledujete box na olympijských hrách? ☐ často ☐ někdy ☐ nikdy
12. Patří podle Vás ženský box na olympijské hry? ☐ ano ☐ ne Důvody:.....
13. Budete sledovat ženský box na OH? ☐ ano ☐ ne
14. Jste ☐ muž ☐ žena
15. Váš věk:

Příloha č. 2

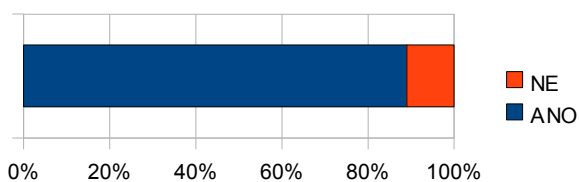
Výsledky ankety

1. Bojové sporty:

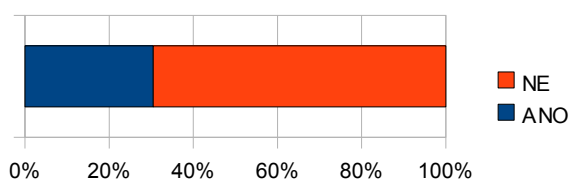
Graf č. 1: Názor na bojové sporty

2. Znáte někoho ve svém okolí, kdo provozuje bojový sport?

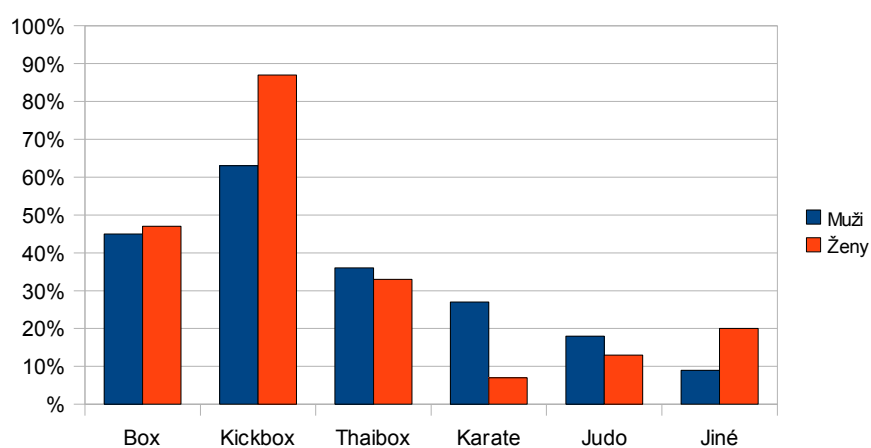
Graf č. 2: Znalost někoho, kdo se zabývá bojovými sporty

3. Zabýváte se nějakým bojovým sportem (uměním)?

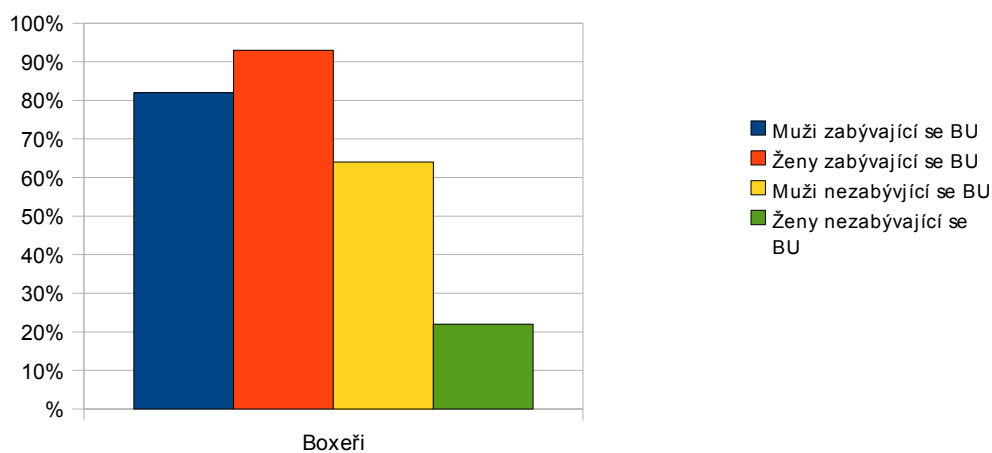
Graf č. 3: Zabývající se bojovými sporty

4. Jakým bojovým sportem (uměním) se zabýváte?

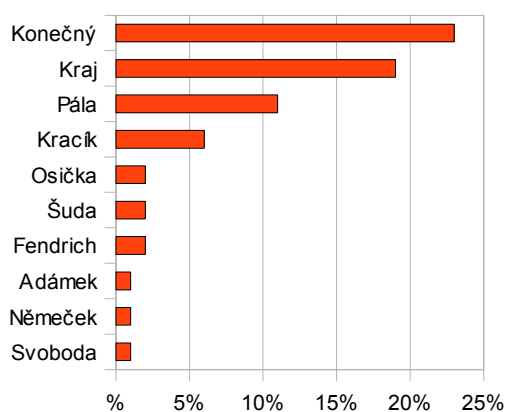
Graf č. 4: Nejrozšířenější bojová umění

5. Znáte nějakého významného českého boxera?

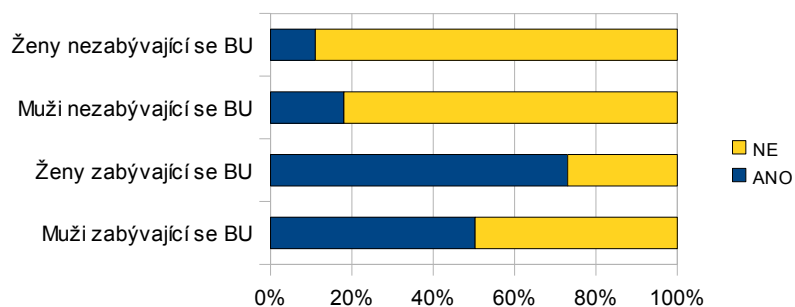
Graf č. 5: Znalost českých boxerů

Které?

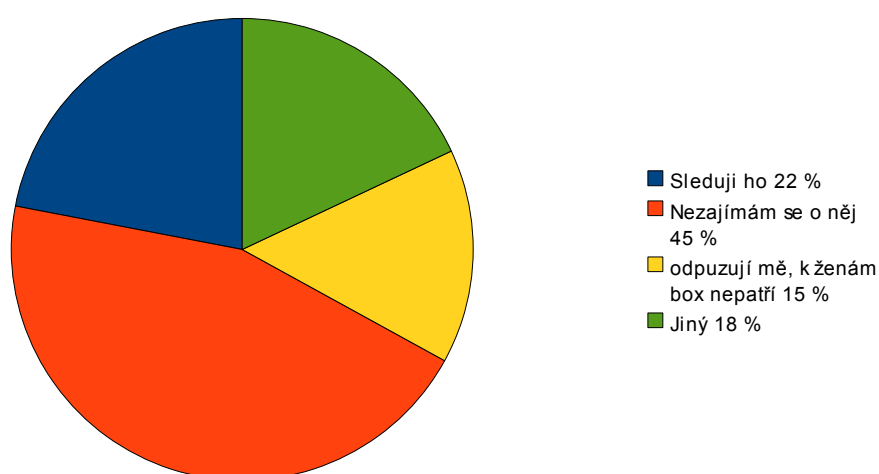
Graf č. 6: Čeští boxeři

6. Sledujete box?

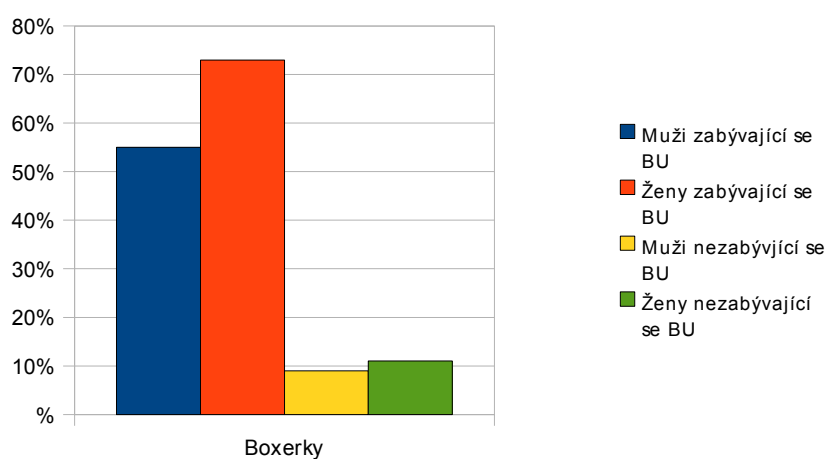
Graf č. 7: Sledovanost boxu

7. Jaký máte názor na box v podání žen?

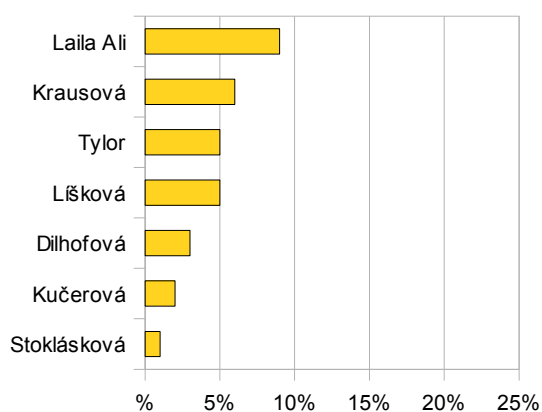
Graf č. 8: Názor na ženský box

8. Znáte nějakou českou nebo světovou boxerku?

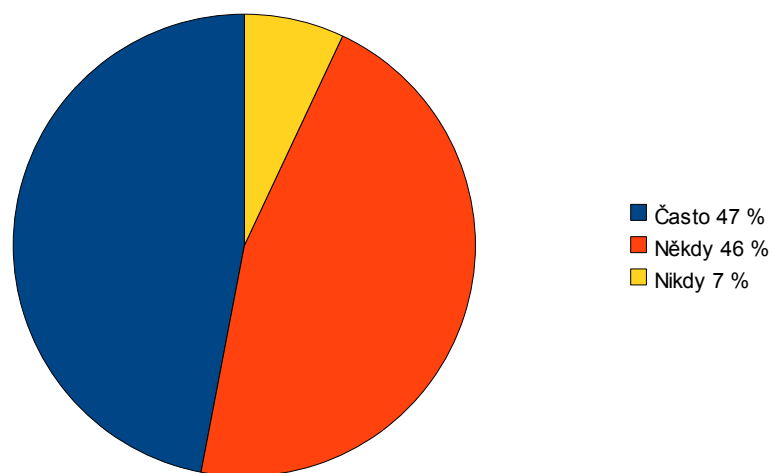
Graf č. 9: Znalost boxerek

Které?

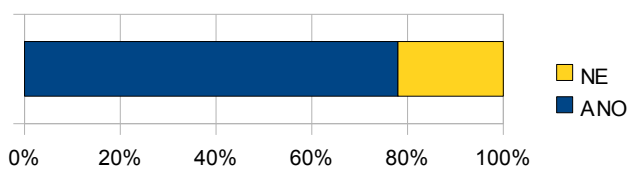
Graf č. 10: České a světové boxerky

9. Sledujete olympijské hry?

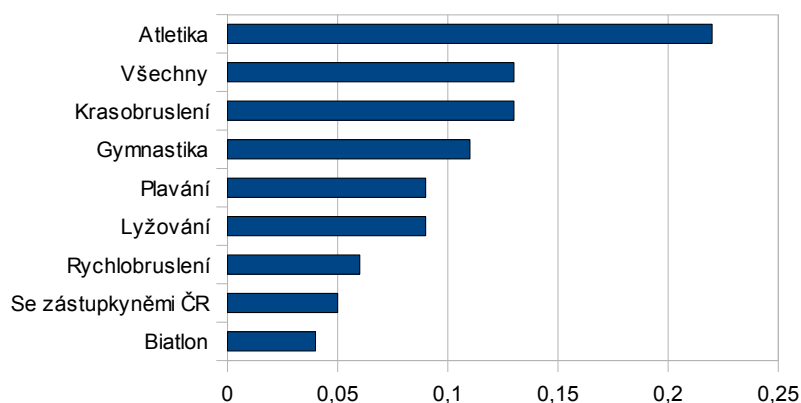
Graf č. 11: Sledovanost OH

10. Sledujete sporty v podání žen na olympijských hrách?

Graf č. 12: Sledovanost ženských sportů na OH

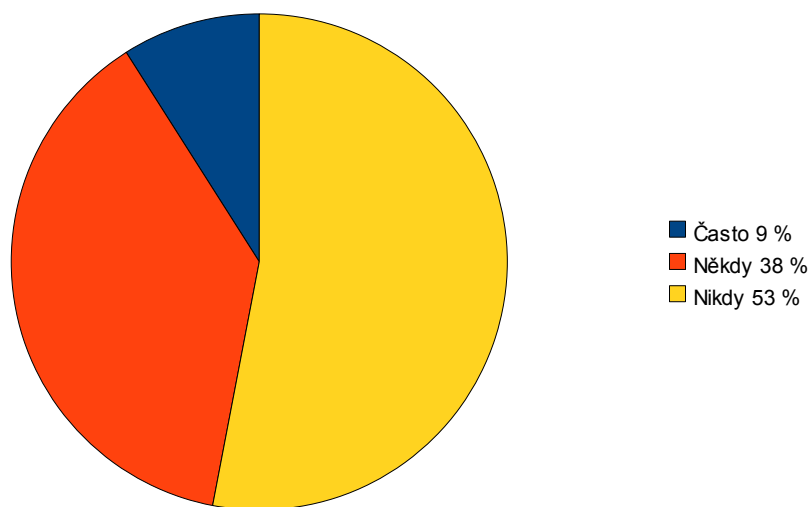
Které?

Graf č. 13: Nejsledovanější ženské sporty na OH

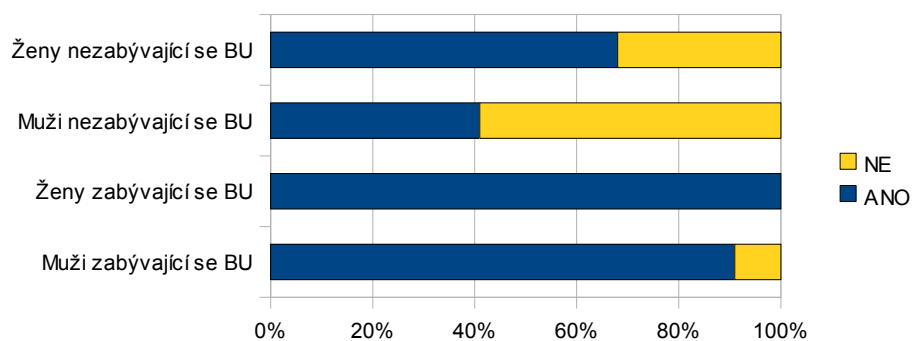
Respondent měl možnost vypsát více disciplín. Dále dotazující zmiňovali střelbu, snowboarding, volejbal, judo, plážový volejbal, házená, tenis, cyklistika, box a taekwondo.

11. Sledujete box na olympijských hrách?

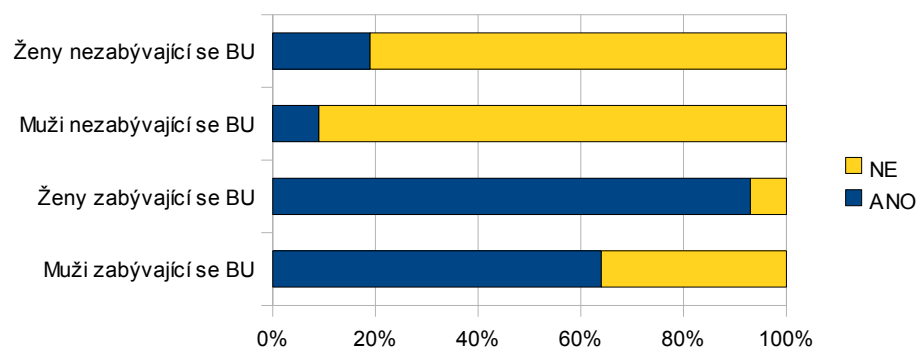
Graf č. 14: Sledovanost boxu na OH

12. Patří podle Vás ženský box na olympijské hry?

Graf č. 15: Zařazení ženského boxu na OH

13. Budete sledovat ženský box na OH?

Graf č. 16: Sledování ženského boxu na OH